

STRIDEN

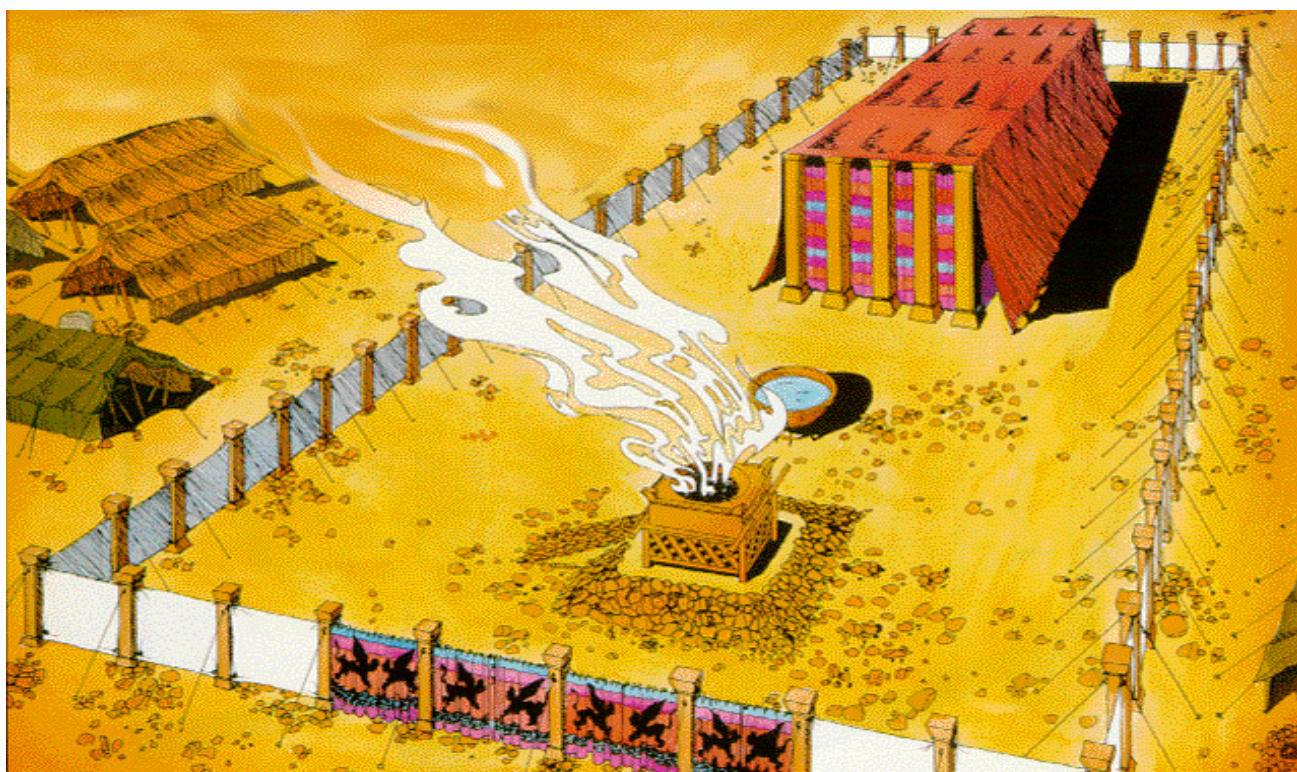
"Strid for den tro som engang er overgitt til de hellige."

Judas 3.

TROENDES FORSAMLING VERDAL.

Striden nr. 8.

GUDDOMMENS HEMMELIGHET ÅPENBART. DEL 2.

Mark 12:29 Jesus svarte: Dette er det første av alle bud: Hør, Israel! Herren vår Gud, Herren er én,

Striden

“Striden,” er en oversatt utgave av det Amerikanske, evangeliske tidsskriftet, “The Contender”. Dette blad er utgitt av menigheten, “Faith Assembly Church”, 1715 Old North Street, Ellettsville, Indiana 47130. Bladet inneholder taler og korte sermons som utarbeides av predikanten, Raymond M. Jackson. Originalutgaven på Engelsk kan fåes ved henvendelse til vår redaksjon, eller til bladets hjemmeadresse i USA. Der kan de også bli abonnent på tidsskriftet. “The Contender” kommer ut 8 ganger i året. Her i Norge vil vi oversette de mest aktuelle emner, som kan være til åndelig oppbyggelse og hjelp, i en ellers så forvirrende tid, hvor Guds ord blir tilsidesatt til fordel for menneskelagde tanker og lære.

“Striden”, sendes fritt til alle som ønsker det, uten omkostninger for deg, så langt som vi har mulighet til det. Hver utgave vil bli utsendt, straks en ny oversettelse foreligger. Vi har ingen limit eller begrensninger for antall utgivelser i året. De oversettelser som foreligger er ikke utgitt i kronologisk eller numerisk rekkefølge til det Amerikanske tidsskriftet.

Taler på kassett av Raymond M. Jackson foreligger også på Engelsk med Norsk tolk, eller bare på Engelsk. Møter på Norsk av Rolf Strømmen er også tilgjengelig. Disse kassetter er ikke gratis, men kan bestilles til en meget rimelig pris. Møtene er innspilt på C - 90. kassetter. Kassettlister er tilgjengelige som egen folder, ved å kontakte redaksjonen.

Ansvarlig utgiver og oversetter av “Striden”, er Rolf Strømmen. Alle henvendelser om “Striden”, gjøres til bladets adresse. Alle seriøse henvendelser vil bli besvart. Bladets adresse er.:

Den troendes forsamling, Verdal.
Rolf Strømmen
Lerkeveien 10.
7650. Verdal.

Tlf.: 740 71190.
Fax.: 740 72190.
Mob.: 980 49302.

Menighetens møtelokalets adresse er.: —————> Feskarveien 1.

GUDDOMMENS HEMMELIGHET ÅPENBARET. DEL . 2.

SOM VI NÅ FORTSETTER VÅRT STUDIUM I DETTE BUDSKAP, SÅ VÆR OPPMERSOM PÅ AT VI BEHANDLER DET FRA DET STANDPUNKT AT VI ØNSKER Å HJELPE DISSE SOM HAR EN LENGSEL ETTER Å FORSTÅ GUDDOMMEN. Det har vært meget diskusjon blant folk, rundt om i den religiøse kirkeverden om Gud virkelig er tre eller èn person. Mange holder det for at Gud er tre forskjellige personer som samarbeider under lik autoritet, og hver eneste en av dem er referert til som Gud. Vi har tatt en tekst fra Joh.1:1, og ut fra det tatt mange skriftsteder i Bibelen som har bevist, hvor dumt det egentlig er å tro, at Gud, som er en Ånd, samtidig kan være tre forskjellige personer. Les dette budskapet under bønn, og dersom du fremdeles skulle ha ubesvarte spørsmål, så føl deg fri til å skrive til oss, så vil vi forsøke å svare deg på det som enda skulle være uklart.

For dere som måtte ha fått denne artikkel, uten å ha lest del 1, så avsluttet vi denne delen med å komme inn på engleverdenen, og den plass de hadde i Guds plan. Dette for å forklare hvorfor vi lærer at Gud talte, ”La oss gjøre mennesker i vårt bilde” i 1.Mos.1:26. Der talte han ikke til de to andre personene, men til englene som hjalp Ham under skapelsen. Du kan få del. 1, ved å skrive til oss og be om denne artikkel. Alle vårt publikasjoner sendes til den som ønsker dem, uten omkostninger for dem. Bladet er gratis.

ENGLENE VAR MED.

Vi er nå i Hebreerbrevets kap.2. og vi går tilbake til vers 1, hvor vi tar opp vår tanke videre. Vi kan her vise at englene virkelig har del i Guds gjeløsningsplan, og at de er tjenende ånder. (Hebr. 1:14,) og de tjener dem som skal arve frelsen. Og når vi ser det, så skulle det ikke være så vanskelig å forstå at de også hadde del i selve skapelsen. Paulus skrev til Hebreerne der i det 2. kap, og sa, ” Derfor må vi så meget mer gi akt på det vi har hørt, for at vi ikke skal drive bort derfra. ” Det betyr at når vi hører sannheten, så bør vi også gi akt på den, slik at den kan arbeide til vår fordel, ellers vil dagen kunne komme da alt rives bort fra oss. Men vi vil fremdeles bli stilt ansvarlig for hva vi har hørt, som du også vil kunne se, dersom du leser

versene 2,3. ”For dersom det ord som var gitt ved engler, sto fast, og hver overtredelse og ulydighet fikk sin fortjente lønn, (dette var det talte ord fra de gamle profeter i den gamle pakt, for det var englene som åpenbarte seg for dem), hvorledes skal vi da kunne unnfly om vi ikke akter så stor en frelse? Den som først ble forkynt ved Herren og deretter stadfestet for oss av dem som hadde hørt Ham, vers 4, idet Gud vitnet med, både ved tegn og under og mangehånde kraftige gjerninger og utdeling av den Hellige Ånd etter sin vilje.” Paulus inkluderer ikke seg selv i denne referansen, selv om vi i et annet brev kan lese at han sier, har jeg ikke gjort en Apostels tegn i blant dere? Men i denne delen som vi her leste, så taler Paulus om de apostler som vandret sammen med Jesus. Og Gud stadfestet sitt ord gjennom dem med tegn og under, og forskjellige mirakler, og utdeling av den Hellige Ånd. Så fortsetter han videre, vers 5. ” For det var ikke under engler han la den kommende verden, som vi taler om” (Dette er Paulus egen åpenbaring om den del, som englene hadde i Guds plan) ” Men èn har på et sted vitnet så, hva er et menneske at du kommer ham i hu, eller et menneskes sønn at du akter på Ham? Du gjorde Ham lite ringere enn englene, (Dette var i 1.Mos.1:27 når Gud skapte mennesket som en åndelig mann, litt ringere en englene, som også var åndelige vesener. Gud sa til disse englene, ”La oss gjøre mennesker i vårt billede.” Gud er selve arkitekten, det er Hans tanker som blir båret ut. Englene formet ikke noe av det som skulle lages. De hjalp bare til med å utføre den plan Gud hadde i sinne. Du kan søke gjennom skriften, og der finne ut at der hvor Gud skulle forandre tilstander, eller fortelle om store forandringer som skulle forkynnes for menneskene, så brukte Han alltid en engel. Gabriel kom til Sakarias, for å annonsere Johannes` s fødsel. Det var også engelen Gabriel som kom til Maria for å fortelle henne at hun hadde funnet nåde for Herren, og at hun skulle bli fruktsommelig å føde en sønn, og kalle ham Jesus. Vi vil i alle fall ikke kunne ha noen vanskeligheter med å forstå, at engler taler til menneskene på vegne av Gud, for alt det som Gabriel sa, skjedde nøyaktig slik som han hadde sagt det. Ikke ett ord slo feil.

FORSTYRRELSER I HELVETE.

Da Jesus hang på det gamle Romerske korset den dagen, så det ut til at alle hans venner hadde forlatt Ham. Det så ikke ut som det var noen Guds sønn som hang der, og han ropte Eli, Eli, lama sabaktani? (Min Gud, Min Gud,

hvorfor har du forlatt meg?) Men det måtte være slik, for Gud hadde til hensikt å manifestere seg i dette kjødet, og samtidig påta seg menneskenes synder på dette kjødet. Derfor betalte han menneskenes skyld og dom ved sin død på dette korset, som en mann. Gud ønsket å se at en mann, villig ville la seg dø, enda mange av dem som sto ikke langt borte, visste at han lett kunne ha talt ordet, og tusen engler ville ha kommet Ham til unnsetning. Han kunne ha talt ordet, og enhver av disse romerske soldatene ville ha ligget der døde, eller han kunne ha talt dette korset ut av eksistens. Men det var nødvendig for Ham, at han døde som en mann, for å bevise for menneskene at han virkelig var en mann. Det hele går jo ut på at døden egentlig skiller ut livet i fra kjødet, og livet i dette kjødet (Jesu kjød) hadde makt til å oppreise kjødet igjen fra de døde. Men når han da først bøyde sitt hode mot brystet og oppgav ånden, så ble det forstyrrelser i Helvetets korridorer. Hva var det? Dette åndens liv hadde gått ut av kjødet, som hang der på korset, og gjort sin entre i djevelens fengsel. Han kom der for å sette noen fanger i frihet. Og djevelen visste hvorfor han var kommet. For dette var fullbyrdelsen av Davids profeti i Salme 16:10-11, ”For du skal ikke overlate min sjel i dødsrike, du skal ikke la din Hellige gå i forråtnelse. Du skal kunngjøre meg livets vei, gledes fylde for ditt åsyn, livsalighet ved din høyre hånd evinnelig. Vers. 9. Derfor gleder mitt hjerte seg, og min ære fryder seg, også mitt kjød skal bo i trygghet.” Her har vi Jesus, som ånden skulle komme å hente ut. Han ville altså gå rett tilbake å hente ut dette kjødet, før det hadde ligget der så lenge at det hadde begynt å gå forråtnelse i det. Du vil da si, hvordan vet du det? Vel Matt 27: 50-53, forteller oss at når han oppgav ånden, så revnet forhenget i tempelet fra øverst til nederst, og et stort jordskjelv rystet stedet. Bergene revnet og gravene ble åpnet. Og etter Jesu oppstandelse så viste mange av de hensovne helliges legemer seg. De kom ut av gravene og viste seg for forskjellige mennesker i den Hellige stad, Jerusalem.

Videre i Efeserbrevet 4:8-10, leser vi, ” Derfor sier skriften, Han for opp i det høye, og bortførte fanger, han gav menneskene gaver. (Dette var de rettfærdige sjeler som var holdt i paradiset i hjertet av joden inntill forløseren skulle komme.) Det at han oppstod, hva er da det, uten at han også først gikk inn i jordens lavere deler? Han som for ned, er den samme som for opp over alle himler for å fylle alt.” Hva beviser da dette? Vi har nettopp publisert et budskap som kalles ” Helvete er ikke EVIG.” Der går vi

nærmere inn på disse ting. ((Dette budskap er utgitt på Norsk som Striden nr. 9.)) Men la oss nå gå til 1.Pet.3:18-20, og la Peter fortelle oss hvor denne livets ånd gikk, og hva den gjorde mellom korsfestelsen og oppstandelsen. ” For også Kristus led èn gang for synder, en rettferdig for urettferdige, for å føre oss frem til Gud, han som led døden i kjødet, men blev legendegjort i ånden, og i denne gikk han og bort og preket for åndene som var i varetekt, de som fordums hadde vært gjenstridige, den gang da Guds langmodighet ventet i Noas dager, mens arken ble bygget, i hvilket noen få – åtte sjeler – blev frelst ved vann,”

Ved disse skriftstedene lærte vi at Kristi ånd gikk rett ned i jordens lavere deler, og preket de gode nyheter for disse ånder som var holdt i varetekt av Satan, og han forkynte de dårlige nyheter for disse onde ånder, som var der i Helvete for å bli plaget og pinet. Så ledet han de rettferdige sjeler inn i et himmelsk paradis. Ja han kunne ha kalt ut tusener av engler den dagen, med han døde der for deg og meg. Gud har utvalgt seg det ringe her i denne verden, for å vise de vises dårskap, og de svake ting her i verden, for å ringeakte de sterke, og gjøre dem til skamme. Det som intet var, det utvalgte Gud seg for å gjøre det som var noe til skamme. Det gjorde han for at intet kjød skal kunne rose seg for Gud. Paulus sa dette til Korinterne i sitt første brev. Evangeliets budskap så veldig svakt og lite ut for disse vise og store menn i denne verden, men det gjorde det ikke for dem som fikk sine øyne åpnet ved Guds ords forkynnelse. Det er en vidunderlig fremstilling, og nåde, at èn skulle kunne elske oss så meget at han var villig til å lide en slik pine for vår skyld. Dette var noe som ikke engler kunne gjøre, (det å dø for menneskehetens synder). Gud måtte selv ta på seg en kappe av kjød, for å kunne tilfredsstille det offer som trentes. Dette var den eneste muligheten til at han kunne gjenkjenne menneskeheten, og ta dem til seg igjen. Men de som da forkastet denne frelse som ble dem tilveiebrakt, ble bundet og henvist til Helvete.

Forskjellen mellom Himmelen og Helvete, er å tro noe. For hvis du virkelig tror noe, da vil du også adlyde. Ved det samme tegn er også forskjellen i folks overbevisning, om Gud er tre eller èn, bundet i den fortelling som fremstilles i 1.Mos.1:26, når han sa, La oss gjøre mennesker i vårt bilde. Dersom du ikke kan se at det var engler i denne fremstillingen av 1.Mos.1:26, så vil du heller ikke kunne forstå hva Jesus mente da han sa til

Filip, den som har sett meg, har sett Faderen. (Joh.14:9.) Eller jeg er i Faderen, og Faderen er i meg. Du vil da heller ikke kunne være i stand til å forstå hvorfor Jesus sa, ” Jeg er alfa og omega, begynnelsen og enden, den første og den siste.” Men på den andre side, dersom du kan se at det var engler Han talte til der i 1.Mos.1:26, da vil også alle disse andre skriftsteder kunne åpnes opp for deg. De ting som du kanskje har grunnet på i det siste vil kunne bli forklart for deg.

LA OSS – HVEM?

Jeg sa i del 1. av dette budskapet at 1. Mos.1:26, ikke er det eneste stedet hvor Gud sier ”La oss”. La oss derfor gå videre til 1.Mos.11:7, hvor vi finner det samme språket. Men før vi gjør det, så la oss ta med kap.3, og noen vers der. Tiden har nå utviklet seg siden menneskenes historie startet. Og vi er kommet til det punkt hvor mannen og hans hustru, begge har syndet. Men på dette tidspunkt er de begge til stede i fysisk form, og de kan ha fysisk kontakt med jorden og dens omgivelser. Gjennom et valg presenterer slangen et tilbud som får mennesket til å bli ulydige mot Gud. Når da Gud anklager dem for synden, så forbanner han slangen, og setter fiendskap mellom slangen og kvinnen, og mellom hennes ætt og slangens ætt. Han forøker hennes tider, dvs. muligheten til å få barn. (Han øket kvinnens syklus slik at hun nå har sine månedlige tider). Han forbannet jorden slik at det vokste frem torner og tistler, og alle former for ugress. Og han befalte mennesket at det skulle ete sitt brød i sitt ansikts svette. Han måtte dyrke en forbannet jord. Etter at han hadde laget dem klær av skinn, og kledd dem, sa Gud Herren til dem, ” Se mennesket er blitt som en av oss, til å kjenne forskjell på godt og ondt”. Nå brødre og søstere, jeg spør dere, kan dette bortforklare på noe vis at han taler til sine hjelpere i engleverdenen? Selvfølgelig ikke! Jeg kan forsikre deg om, at disse englene visste klart forskjellen mellom godt og ondt, akkurat som Gud gjorde det. Det var på denne måten at Lucifer og tredjedelen av engleverdenen ble til falne enger. De feilet i sin lojalitet til Gud da de ble testet. (Vi har en artikkel om dette emnet som heter, Satans test og fall. (Det er no. 1. av striden.) For å ta med oss noen andre utdrag fra Bibelen om englene visste forskjell på godt og ondt, så la oss ta for oss den engel som kom til Daniel, når han hadde bedt og søkt Gud i 21 dager. Han fortalte Daniel at hans bønner var blitt hørt allerede den første dagen, da han begynte å be, men at

han (engelen) hadde blitt forsinket, eller motgått av Perserrikets fyrste. Denne Perserrikets fyrste var også en engel, men han var en ond engel. Med andre ord, så hadde disse to englene kjempet mot hverandre i 21 dager. Det var ikke to gode engler som kjempet, men en god og en dårlig engel. Og han sa til Daniel, at han skule vende tilbake å kjempe ytterligere med denne Perserrikets fyrste. Så dere behøver ikke å forsøke og få meg til å tro, at ikke engelen visste forskjellen mellom godt og ondt. Disse er dem som leirer seg rundt Guds leir, som Paulus refererer til som tjenende ånder, som hjelper dem som skal arve frelsen. Og de er i konstant kamp mot demoner (onde engler) for å forsvare oss. Du har sikkert hørt folk har sagt. Det har vært en indre kamp i meg de siste dager. Dersom du har opplevd noe slikt, så var det kanskje fordi noe ondt eller dårlig forsøkte å trenge seg inn for å få tak på deg, og det gode i deg forsøkte å holde deg i fra at dette skulle skje. Med andre ord, to engler hadde kjempet, og du var kommet inn under kryssild. Din ånd blir berørt av dette. Forsøk bare å forklare noe slikt til en psykiater, og han vil med en gang si at du er gal, selv om også han kan ha slike kamper i sitt eget indre. Du vil aldri kunne få en slik informasjon fra de vitenskapelige laboratorier. Reagensrør vil heller ikke kunne avdekke slike vanskeligheter. Men det er i alle fall en virkelighet.

KJERUBER – GUDS VOKTERE.

Gud sa altså, ” Mennesket er blitt som en av oss, til å kjenne godt og ondt, og nå, la oss, før han rekker sin hånd ut å ete av livsens tre, vokte inngangen til det, for ellers kunne han ete og leve evig. ” Derfor førte Gud ham ut av haven, og satte ham til å dyrke den jord som han var kommet fra. Dersom Gud var tre personer, med lik autoritet, skulle ikke da det neste verset ha sagt at, de drev ham ut av haven? Det står ikke det. Vi leser det i 1.Mos.3:24, ” Så drev han mennesket ut av haven, og han plasserte kjeruber østenfor Edens Have til å vokte inngangen med flammende sverd, som vendte seg hit og dit, for å vokte veien til livets tre.” Det er ikke så meget skrevet om disse kjerubene, men det er i alle fall skrevet mer om dem på andre steder i skriften, hvor de blant annet er omtalt som vingede skapninger. Vi har også behandlet dette i andre budskap, om, at der er tre forskjellige typer av englevesener, på samme måte som det vil komme til å

bli tre forskjellige typer av uforgjengelige hellige i tusenårsriket. (Noen vil sikkert være uenige i begge disse standpunk, men skriften bærer dette ut slik.) Disse kjerubene er ikke den type engler som virker som tjenende ånder for menneskeheten. Skriften ser ut til å plassere dem i en meget høyere stilling. På dette stedet er de pålagt oppgaven med ansvaret å vokte veien til livsens tre. Du vil sikkert kunne merke deg at, det ikke var noen form for port i en mur. Og heller ikke en port med geografisk beliggenhet. For her er det at kirkeverdenen i det store og hele, gjør sine store feilberegninger. De tror nemlig at dette treet er et naturlig tre. Et tre fra planteriket. Så derfor vil de da også fremstille disse vingede vesener som en beskyttende port mot inngangen til livsens tre. Når du først får se at det er Gud selv som er dette livsens tre, da vil du også kunne forstå at disse kjerubene var plassert slik at de skulle holde mennesket borte fra den evige Guds nærhet. Når Gud instruerte Moses om hvordan han skulle bygge tabernaklet, så skulle han også bygge en Ark, til å oppbevare de to stein tavlene, og over Arken i det aller helligste skulle det plasseres en nådestol med en kjerub på hver side, og deres ansikter skulle vendes mot hverandre, og deres vinger skulle dekke over nådestolen. Disse kjerubene var av rent gull, og nådestolen var også av rent gull, men saken her er at Gud fortalte Moses at Han skulle møte ham ut fra, og over denne nådestolen, og mellom disse to kjerubene som var oppe på denne vitnesbyrdets ark.

Dette er en type på at Gud fremdeles hadde disse kjerubene mellom seg og menneskene, for å holde dem borte fra sin nærhet, Med andre ord, de er voktere, som vokter veien til livsens tre, som er det evige liv, som også er Guds nærvær. Når Adam syndet så separerte han seg selv fra Gud. Gud ville ikke la mennesket bli delaktig i syndens sødme, og i tillegg inneha det evige liv. Derfor ble disse kjerubene satt inn i mellom dem. Husk at engler er også Guds avkom, skapt av Ham, men de er ikke Guder. Ingen engel har noen sinne tillat menneskene å falle ned for å tilbe dem.

MENNESKENES TOMME HENSIKTER.

Vi skal straks gå til kap.11. men la meg først påminne deg om at Gud hadde instruert Noahs familie å ” Være fruktbare og oppfyller jorden, eller som det står, gjenoppfyller jorden” Det var Guds befaling til dem, og de startet virkelig med denne planen. Men når de kom til kap.11, så ser vi at de

fortsatte ikke med å fullbyrde planen. For alle sammen prøvde å holde seg i sammen i et forsøk på ikke å bli for spredt. Vers. 1. ” Og hele jorden hadde ett språk, og en tunge (dette verset betyr ikke at de var sprett ut over hele jorden, det betyr bare at alle menneskene på jorden da hadde bare ett språk). Og det skjedde mens de vandret fra øst, at de fant en slette i landet Sinear, og der bosatte de seg. Og de sa til hverandre, kom la oss gjøre teglstein og brenne dem vel! Og de brukte tegl i stedet for stein, og jorbek i stedet for kalk, så sa de, kom la oss bygge en by med et tårn som når opp til himmelen, og gjøre oss et navn, så vi ikke skal spres over hele jorden”. Dette var det Gud ønsket, og de prøvde i stedet å holde seg i fra å bli sprett over jorden. Deres planer var altså helt forskjellige fra Guds befalinger. ”Og Herren kom ned for å se byen og tårnet som menneskenes barn holdt på å bygge”. Gud kom ned i sin ånd for å se på deres planer. Han hadde hørt hva de hadde sagt, så la oss nå se hva Gud hadde å si til denne situasjonen. 6. ”Og Herren sa, se menneskene er ett folk, (de var ett i motiv, og ett i språk,) og de har alle ett språk, dette er det første de tar seg fore, og nå vil intet være umulig for dem, hva de så får i sinne å gjøre”. Ved denne inspeksjonen finner Gud menneskene så enige i deres hensikt og motiv, at Gud selv så at de ville kunne gjøre alt det de satte seg fore. Ja men er ikke det godt da, bro. Jackson? Nei det er det ikke, for de var ulydige mot Guds ord. Gud hadde gitt dem den befaling at de skulle være fruktbare, og formere seg, og oppfylle jorden, og da ha hele jorden. Men alt det de ønsket å gjøre var å klumpe seg i sammen i en leir, i stedet for å spre seg. Bror, hvis Gud sier fortsett videre, ja så fortsett videre. Og du bør heller gjøre som han sier, ellers så river han bare opp det rede som du har byget deg. Det er akkurat som gamle ørne mor gjør med sine barn.

Vi har alle hørt hvordan Bro. Branham fremstilte denne historien om ørne moren og ungene. Hvordan han hadde sittet og iakttatt moren når hun skulle ha barna sine ut av redet. Hun ville bringe dem mat, inntill de var gamle nok til å fly. Da ville hun gå rett inn i redet, starte å vifte kraftig med sine vinger, blåse bort all dunen og mykheten i redet, inntil de små ungene ser det best å redde seg ut av redet for å komme fri fra uværet. Hva gjør hun så videre? Jo da tar hun å river i stykker redet, og disse små ungene må da ut å finne seg sin egen mat etter dette. De har da ingen ting å komme tilbake til. Vel, hun jager dem ikke ut av redet for å ødelegge dem. Det var bare hennes måte å lære dem at nå måtte de begynne å bevege seg i tro. De hadde ikke

noe rede å komme tilbake til. Men de hadde fremdeles morens skarpe øyne til å vokte dem. Gud er også lik dette mot sine barn. En og annen gang kan han bryte opp deres hygge og trivsel, men han slipper aldri sine øyne fra dem.

La oss se på vers 7, og se hvordan Gud gjør det, for å få folket til å komme tilbake til den originale plan og hensikt. Gud ønsker at hans råd skal komme ut. Det spiller ingen rolle hvordan din plan passer inn her, i dine egne øyne. Gud sa, oppfyll jorden, men folket startet opp med å bygge seg et tårn, som skulle nå opp til himmelen. De ville aldri ha flyttet seg bort fra denne plassen. Men Gud sa, ” La oss stige ned der og forvirre deres tungemål, ((Han taler ikke her til Sønnen og den Hellige ånd))” Det ville være meget vanskelig for en gruppe bygningsarbeidere å bygge ett høyt tårn dersom de ikke kunne forstå hverandres språk, ville det ikke? Gud hadde sett en plan, hvordan denne saken skulle håndteres, og så sa Han LA OSS GJØRE DET. Han sa ikke, la oss gå ned å se hva vi kan gjøre med denne saken. Nei det var Han selv, som hadde planen klar, og som tok avgjørelsen om hva som skulle gjøres, akkurat som i 1.Mos. 1:26. Vi finner ikke her at Gud samrår seg med noen, eller spekulerer på hva han skal gjøre, som han måtte ha gjort dersom det hadde vært to partnere til. Nei han tar denne avgjørelsen selv, og så sier han, LA OSS GÅ NED Å GJØRE DETTE, for her taler han til sine hjelpere i engleverdenen. La oss da lese videre vers 8. før vi går videre i budskapet. ” Så spredte Herren dem derfra, over hele jorden, og de holdt opp med å bygge byen”. Gud vet hva han ønsker utført, og hvordan han skal få det gjort. Han behøver ikke å samrå seg med to andre personer i noen Guddom, eller noe annet. Men han tillater at andre i hans skapelse skal få ha del i den aktuelle prosess når arbeidet skal utføres. Det er ikke fordi at Gud trenger noen hjelp i sitt arbeide. Han hadde jo ingen hjelp der i begynnelsen da han var helt alene i universet, og han var definitivt helt alene, for det er bare Han som er evig; han er uten begynnelse og uten ende, alt ble skapt av Ham.

Det skal virkelig et trangsyn til, å få folk til å tro på evolusjons teorien slik som de lærer den i våre skoler i dag. Jeg er 100% sikker på at Gud er kun Èn, og ikke tre personer, og at han har skapt alle ting ved sin munns ord. Evolusjonslæren er bare barneprat og stor dårskap. Jeg er overbevist om at Gud er en alle steds nærværende ånd, uten noe legemlig form, og at han

skapte en celle med liv i Marias liv, i den hensikt å føre frem et guttebarn til verden, som ikke hadde Adams blodlinje i seg, for Adams blod hadde jo synden i seg. Jeg er like overbevist at Gud inkarnerte seg selv i sin fylde i dette kjødet, og gjorde Jesus, som allerede da var en mann, til både Guds sønn og menneske. Jeg vet at Gud ikke trengte noen menneskelige lepper for å få til å snakke. Når Han talte med lydelig røst til de gamle profeter, eller når han talte til Jesus ved Jordan elven, da så vi ingen lepper, men røsten sa ” Dette er min sønn den elskede, i hvem jeg har velbehag”. Men etter dette så hadde Han visselig lepper å tale igjennom. Og Jesus holdt det ikke som noen hemmelighet at det var hans far som førte ordet, når han gav sine instruksjoner til sine disipler. I Joh.8:49, sier Han, ” For jeg taler ikke av meg selv, men faderen som har utsendt meg, han gav meg befaling om hva jeg skulle si, og hva jeg skulle tale”. Hvordan utsendte Faderen Ham? Faderen var i Ham. ((Det var salvelsen fra Gud som fylte ham og drev ham.)) Til dere spottere som ler av et slikt sitat, og gjør narr av dette ved å si, dette får jo Jesus til å bli sin egen far. La meg si dere noe, dere er fremdeles uten åpenbaring, og dagen skal komme da dere vil komme til å måtte spise opp deres egne ord. Det vil enten skje gjennom omvendelse, eller ved den dommen som Gud vil føre mot deg gjennom Jesus vitnesbyrd, der du står fremfor Ham ved enden av all tid. Jeg kommer ikke til å dømme deg her, og heller vil jeg ikke gå imot deg dersom du gjør narr av ordet, for jeg er bare kalt til å tale det som jeg ser i denne vidunderlige Bibelen som jeg har.

GUDDOMMELIGE NAVN PÅ GUD.

Vi skal nå ta oss litt tid til å omtale de Guddommelige navn som viser tilbake til Gud i det Gamle Testamentet. Jeg er ikke noen velutdannet person, som kan fortelle deg alle de Hebraiske og Greske ord, som kanskje kunne bedre forklare forskjellige ting i Bibelen. Men jeg tror at jeg med Guds hjelp, kan peke ut tre hoved- navn i Guddommen, og syv egenskaper, som vil kunne hjelpe deg til å se at Gud er èn. Jeg er ikke så alt for opptatt av at det skulle finnes kritikere som ønsker å kritisere min måte å si disse tingene på. Det jeg er mest opptatt av, er å forsøke å si noe som kunne hjelpe Guds folk til bedre å kunne forstå den enkle sannhet i hans ord. Og hvis jeg med Guds hjelp, kunne si noe som kunne hjelpe deg til en bedre forståelse av Guddommen, så ville du ikke behøve å søke gjennom hele

Bibelen får å forsøke å finne ut om det er tre eller en person, som gjør disse ting som du leser om der. For da vil du kunne vite at Gud er Æn, og hver gang du ser ordet Guds navn, så vil du vite at det er tale om kun æn. Du kan tenke æn, i stedet for å si, er dette Faderen, eller er det Sønnen? Eller kunne det kanskje være den Hellige Ånd?

Det første ordet vi her skal gå inn på, er ordet Gud i det første verset som står i Bibelen. God, er et Engelsk ord. (også norsk. Gud.) Det Hebraiske ordet er EL, eller ELOHIM. EL, står for Gud, og ELOHIM, (den sterke ene, eller den selveksisterende ene.) taler om Gud fra det utgangspunkt at han er skaper av verden, eller selve tilbedelsesobjektet for menneskeheten. Ordet Jehova omtaler Ham spesielt som Israels Gud, eller sitt utvalgte folks Gud. ” I begynnelsen skapte Gud (ELOHIM) himmelen og jorden”. Han trengte ikke noen hjelp. Han er den eneste sterke, den selveksisterende ene. Men etter at Gud hadde skapt englene, og testet dem, så ble de som valgte å holde seg lojale til Ham, etterpå Hans hjelpere. Du kan spørre hvorfor? Jo Gud valgte å ikke være alene om det hele. Han hadde til hensikt å dele dette med noen, men for å gjøre det, så måtte han skapte seg det som han skulle ha samfunn med. Derfor peker ordet ELOHIM, til skapelsen og tiden. Det er et ord brukt på seminarene, for å beskrive Gud. Det ordet er omnipotent (eng.). Det er en teologiske uttrykkform, og du vil ikke kunne finne den i Bibelen, men det betyr at han er uinsrenket i kraft. Han er uten begynnelse, og har ingen ende. Hvor kom han fra? Hvordan kom han dit? Gud kommer ikke til å fortelle oss ting som dette. Det finnes ikke noe svar på spørsmål som dette. Han er Ewig. Han har alltid vært, og han vil alltid komme til å bli. Dette er et stort mysterium, men jeg trenger ikke å vite mer om det, for å kunne tro at der er en mektig Gud som kontrollerer hele universet. Behøver du det? jeg er glad at han hadde en begynnelse, og at han ikke kommer til å ha noen ende. Du kan legge hele din tro og tillit til en Gud lik dette. Du behøver ikke å bekymre deg over om du kommer til å leve lengre enn Gud, og heller ikke om det skulle komme noen annen Gud og overta Hans plass. Derfor kunne Han si til Johannes, på øya Patmos, JEG ER ALFA OG OMEGA, begynnelsen og enden, jeg er den som var, og som skal komme. Jeg er den som døde, og se, jeg lever evinnelig. Bare Han er den eneste sterke, den selveksisterende. Tenk at han kunne la sin sønn legge sitt liv ned for en liten stund, og så ta det opp igjen for å behandle synden i den jordiske mann.

Vi skal nå gå inn i disse Guddommelige navn, som Gud er blitt identifisert med, av den enkle grunn for å vise deg at, ikke på noen sted har de gamle patriarker i Bibelen trodd at det var noen flere enn Èn person i Guddommen. Vi skal her prøve å dekke denne siden fra den holdning som hedningene alltid har forsøkt å tro det slik som de gjør det. Vi ønsker å få se, dersom vi kan, hvorfor menneskeheten gikk så mange veier, og da forskjellige veier, etter at de ble spredt ut fra Babel, da byggingen av tårnet ble stanset. Og med veier mener jeg, at de hadde så forskjellig oppfatning av Gud. Det er skammelig hvordan menneskene glemmer Gud så lett. Alle de åtte sjelene som steg ut av Arken den dagen, visste hvem Gud var. Da den gamle arken la seg til hvile på fjellet ARARAT, så kan du være forvissnet om, at denne familien talte mye om Gud, som hadde talt til Noah om å bygge arken. Så, i 1.Mos.9:1, leser vi hvordan Gud velsigner Noah og hans tre sønner og gav dem en befaling om å være fruktbare, og formere seg, og oppfylle jorden igjen. Men bare noen få generasjoner senere, så bygger menneskeheten alle former for Guder, og altere, og de tilber demoner isteden for sin Gud. Hva var det som gikk galt? Jo, det ligger alt skjult i genene, arvelovene fra synden har passert ned gjennom fra deres fedre, som hadde blandet seg og giftet seg med Kains ætt, allerede før syndefloden. Dette er måten slangens sed kom over på den andre siden av syndefloden, (altså på vår side) gjennom de arvelige genene. Det er derfor at de endog her i Amerika som hadde en generasjon av folk, som virkelig hadde respekt for Gud og Bibelen, ja og respekt for kristne mennesker, kan nå produsere avkom fra sine egne familier som i dag er ateistiske hedninger som langt fra kjenner noen Gud.

REINKARNASJON.

Vi hører så mye tale om reinkarnasjon, i våre dager. Ja, enda til det punkt hvor mennesker blir hensatt i en eller annen slags transe. De synes å gjenoppleve det livet som noen andre har levd for over hundre år siden. Du hører aldri noe snakk om at det hender med en person som er født på ny av Guds ånd. Dette skjer bare med folk som leker med slike ting. De tukler med demoniske makters nærhet. Vi har allerede talt litt om Guds engler, at de var sendt ut for å tjene dem som skal bli arvinger til frelsen. Jeg ønsker at du skal lytte nøye etter, til hva jeg nå kommer til å si! Det ville være

ganske tåpelig av oss å tro at Gud ville sende en engel for å vandre sammen med oss i våre levedager, og når vi da dør, skulle da denne engel gå å sette seg borte i et hjørne et sted. Nei, brødre og søstere, når vi dør, så har denne engel som influerte våre liv, gått for å tjene noen andre i den nestegenerasjon, så lenge som tiden går videre. Den engel som vandret med John Wesley, vandrer i dag sammen med noen andre. Den engel som var med apostelen Paulus, tjener i dag en annen, og slik kan vi fortsette nedover linjen. Engler dør ikke, og de blir heller ikke gamle. De går ikke av med pensjon. De forblir aktive og trofaste til den hensikt de var bestemt for av deres skaper. Så vil jeg spørre deg, hvis da gode engler fortsetter opp gjennom generasjonene for å tjene Guds folk, hvorfor kunne ikke da det samme skje med de onde englene, som falt fra sammen med Lucifer???? Hva enn for engel, som vi har med oss på veien, så vil han påvirke vår personlighet, og forårsake at vi fremviser spesielle individuelle karakteristiske trekk. Jeg vil også si deg at hver engel som gjør tjeneste i en eller annen form, husker godt dem som de tidligere har vært med, ned gjennom tidene. Og også hva de gjorde. Jeg tror at noen av dere allerede begynner å skjønne hva jeg her mener. På den gode siden, er det ikke mye som skulle vært sagt om dette, frem til dette punkt, men når du tar det med over til den onde part, der hvor folket leker rundt med hekser og onde makter, horoskoper, fremtids spåmenn, og seanser, ja så er det en hel del mer som kan sies.

Disse menneskene som etter sigende skulle gå tilbake i tiden og gjenoppleve det livet som en av de store gamle første, og som da skulle forklare deres teori om reinkarnasjon, beviser slett ingen ting. Det eneste som her kan sies er, at den onde engel (demonen) som levde sammen med, og ledet den personen der tilbake, lever nå sammen med neste slekt. Hvorfor kan ikke en slik ånd som forårsaket at disse menneskene levde og førte seg selv, som de gjorde det for flere hundre år siden, få til å gjøre det samme med noen i våre dager? Bibelen viser at djevelen er en løgner, og forfører, og det er ikke satt noen grenser for hvor langt han kan drive det blant disse verdslige menneskene. Videre så er jo alle disse fallene englene underlagt Ham, og de må gjøre hva enn det er han ønsker å ha utført. Mennesker som alltid leker med djevelen, blir også bundet til å bli slaver under ham. På den andre side, de som er født på ny, i sannhet, leker ikke rundt med slike ting. Hvis de trenger å få vite noe, så taler de med Gud om

det. De vil ikke gå til en spåmann. De vil heller ikke gå til andre ånder for å finne sitt svar. Jeg vil også si her, at jeg presenterer ikke dette til deg som noen stor åpenbaring, og som da skulle bli en fast lære i en eller annen form. Jeg viser deg det heller som et eksempel, og en forklaring på hvorfor mennesker oppfører seg på en slik demonisk og hedensk måte. Vi lever i de siste dager, og djevelen vet at hans tid er kort. Derfor så heller han ut over denne generasjon hva han måtte ha å gi av ondskap.

EL ER GUD.

Opp til dette punkt så har vi kun behandlet det Hebraiske ordet ELOHIM. El, når det står alene, så betyr det Gud, men når OHIM blir lagt til, så har du et ord som betyr, GUD ER SELVEKSISTERENDE, DEN ENE STERKE, Det er et Guddommelig navn, men EL, i seg selv, som på vårt engelsk er oversatt til Gud, kan gjerne bli brukt om hvilken som helst Gud, både sanne og falske. For det betyr bare ganske enkelt Gud. Men her skal vi nå ta for oss de tre hovednavn som Gud er identifisert med gjennom 1. Mosebok. Først går vi til 1.Mos.14:18. Det er hvor Abraham kommer tilbake etter å ha bekjempet den fiende som kidnappet Lot, hans frende, og folket i Sodoma og Gomorra. Han hadde slått kidnapperne, og fått Lot tilbake, og også de andre. Og han er nå på vei tilbake til det sted hvor han selv brukte å bo. Han er på vei til Hebron. Men som han kommer nærmere byen til Jebusitterne, som kalles SALEM på den dag (ikke Jerusalem enda), så møter det ham der en mann, som brakte med seg brød og vin. Og denne mannen åpenbarte seg som den høyeste prest for Gud, Melkisedek, kongen i Salem. Men som han åpenbarte seg for Abraham i denne prestelige rolle, så ble han åpenbart gjennom navnet EL – ELYON. Husk nå at navnet EL. Er Gud, men når navnet ELYON blir lagt til det, da har du straks en egenskap lagt til Guddommen, EL-ELYON – DEN HØYESTE GUD. Dette navnet viser ikke Gud som den sterkeste, og heller ikke at han er den selv eksisterende. Men på den måten Gud her åpenbarer seg for Abraham, viser Han at Han er den høyeste Gud av alt som kaller seg for Gud. EL-ELYON er ikke et navn som forteller om hans skapende egenskaper, men fremstiller Ham som Guddommens aller ypperste høyhet, eller som den største av alle Guder. Når vi ser på Melkisedek, så var han ikke noen alminnelig mann, ikke noe jordisk naturlig skapning, for de hadde ikke noen yppersteprest i Salem på den tid som hette Melkisedek. Tror du ikke det, at dersom det hadde vært

noe spesielt fremtredende med denne person, i det naturlige liv, så hadde vel Abraham kommet til å vende tilbake til Salem flere ganger for å se ham? Eller skal vi si det slik, hvis Abraham hadde trodd at det var en slik fremstående prest som bodde i Salem, ville han ikke da fra tid til annet ha ønsket å ta en tur til dette sted for å møte Ham? Med andre ord, så fikk Abraham se Ham i den åndelige form som han var, og jeg tror Abraham visste hvem han var. Abraham betalte sin tiende til Ham. Men jeg tror ikke at Abraham noen gang sa til sin hustru Sara, kjære, la oss gå tilbake til Salem og se om vi kan finne den samme mannen som møtte meg på veien den dagen. Ville vel ikke den menneskelige natur i ham ha ønsket å gjøre det, dersom denne personen virkelig hadde bodd der? Jeg tror det. I Hebreerbrevet, hvor Paulus taler om denne Melkisedek, så ser det ut som om det var et stort mysterium i dette. La oss vende oss til Hebr. 7:1-3, og lese hva Paulus skrev om Ham. ”For denne Melkisedek, konge i Salem, den høyeste Guds prest, han som gikk Abraham i møte da han vendte tilbake fra sin seier over kongene, og som velsigne ham, ham som Abraham også gav tiende av alt, og som først, når hans navn utlegges, er rettferdighets konge, men dernest også Salems konge, det er freds konge, som er uten far, uten mor, uten ættetavle, som verken har dagers begynnelse eller livs ende, men er gjort like med Guds sønn – han blir prest for alltid”. Det ser ut som Paulus hadde fått en åpenbarelse om denne mannen fra et sted: Jeg vil at du skal vite at, enhver jordisk mann som noen gang har inneholdt noen yppersteprestlig tjeneste på denne jordens overflate, har både hatt en mor og en far, og også hatt både en begynnelse og en ende.

Dette skulle kunne hjelpe oss til å forstå hvem han var. Selv om ikke Abraham skulle ha fått tak i den type som her ble fremstilt foran Ham, så har tiden fått oss til å kunne se tilbake, og se at Gud selv møtte Abraham i et theofany legeme, og som da viste ham hva det var som en dag skulle komme ut av hans eget legeme en dag. Fra denne mannens ætt, skulle det komme frem mange stammer av folk. Og ut fra dem, skulle Gud utvelge seg en stamme (levi stamme) som skulle representere Ham på jorden for de andre stammene.

TEMPEL – PLASSEN.

Mange år hadde gått, og Abrahams ætt hadde vært 400 år i Egypternes fangenskap, men når de kom tilbake til Abrahams land, og David hadde blitt konge i Israel, så gjorde han en dåraktig ting, som skulle forårsake at Herren førte pest inn over Israels land. Når han da hadde omvendt seg igjen til Herren, så ble han befalt å bygge et alter for Herren, på Ornans treskeplass. Ornan var en Jebusitt, og hans treskeplass var på det selv samme sted som Abraham hadde sitt møte med Melkisedek, kongen i Salem. David kjøpte da denne treskeplassen, og bygget der et alter for Herren, og ofret der, og Herren stanset da pesten og ødeleggelsen av landet. Tiden gikk videre, inntil Salomo, Davids sønn, som han da hadde gjort til konge over Israel, var rede til å bygge et hus for Herren. Han fikk den åpenbarelsen at han skulle bygge dette huset på det samme sted, som David hadde bygget alteret, på Ornans treskeplass. Tempelet ble bygget på det selv samme stedet, som i dag kalles Jerusalem, i stedet for Salem.

For å fortsette videre med det som ble henvist til Abraham den dag, så passerte Israel gjennom en lang periode, som kalles lovens tid. Da kommer denne teofany Gud, som hadde åpenbart seg for Abraham i en annen skikkelse, frem på en annen måte. Denne åpenbaringen var i Jesu Kristi kjød, som en dag, ved sitt andre komme vil komme til å sitte i et tempel, bygget på det samme stedet, som Abraham møtte Ham. Kongen over alle tider vil da innta Davids trone, og fra denne tronen vil han herske over hele verden i tusenårsriket. Rettferdighetens konge, som er freds konge, vil da bli sittende i et tempel, bygget i denne freds byen. Salem betyr fred. Dette var alt et forbilde på, da Abraham møtte Melkisedek den gangen. I gamle dager så var Salem en by hvor hedningene hersket. Den var full av kriger og opprør, og den har heller ikke vært fri for det, etter at David overtok, og kalte byen for Jerusalem. Men det kommer en dag, hvor byen i sannhet vil komme til å inneha den fred som den så fint kalles med.

EL - SHADAI.

Det neste guddommelige navnet som vi finner i 1.Mos.17:1, skal vi nå gå inn i. Senere skal vi ta for oss Guds syv egenskaper, eller gjensersnavn.

Disse er uttrykk for Guds plan om frelse til menneskeheten. Men først skal vi ta for oss navnet som bringer fram Hans Guddom, hans majestet, hans posisjon i universet. Når vi her kommer til 1.Mos.17, så finner vi Gud, hvor han kommer til Abraham da han var 99 år gammel. Der identifiserer Han seg som EL – SHADDAI, som på vårt engelske språk er oversatt til den Allmektige Gud, eller Gud den allmektige. Dette Guddommelige navn har karakteristikken i seg, som bringer ut det faktum, at Gud er lik en mor, den som tar til sitt bryst. den som hjelper, eller tilfredstiller. Dette er det sted hvor disse kvinneforkjemperne kunne ha fått sine ideer, om at vi skulle slutte med å referere til Gud, i den maskuline form. Ja heller gjøre Ham til en kvinne. La meg fortelle deg, Gud har aldri referert til seg selv som en kvinne. I sannhet er han den som tilfredstiller. Han er en hjelper, men Halleluja! Han behøver ikke å være en kvinne for det. Dette navnet forteller ikke om at han er den høyeste Gud, eller at han har all makt. Nei det viser oss derimot at han er en Gud som er i stand til å trøste noe som trenger trøst. Er ikke det vidunderlig å vite? I denne verden, med all uro og ufred, hvor vi mange ganger blir så nervøse og frustrerte, ja vi føler oss mange ganger så alene, ja til og med føler vi oss som små barn, så finnes det altså en Gud som kan svare til disse lengsler.

Du har sikkert sett hva en lite baby gjør, når den blir sulten, og føler seg alene i kurven. Den begynner å skrike. Den blir hvileløs, og snur seg i sengen. Hvorfor? Den ønsker å bli kjælt med, trøstet og elsket, hjulpet, og tilfredsstilt. Når da moren oppdager barnets gråt, så vil hun straks gå inn, ta det opp, gi det mat, trykke det inn til sitt bryst, og prøve å bevise sin kjærlighet til det. Hun vil skifte dets klær dersom det er nødvendig, slik at det er helt tilfredsstillet før hun legger det tilbake til sengen. Det selvsamme minutt som babyen føler mors berøring, så begynner uroen å minske. Mors berøring gir barnet trygghet. Det er nøyaktig hva som forsøkes fremstilt her i navnet EL – SHADDAI, (den som tilfredstiller, den som trykker til sitt bryst, og hjelper.)

I denne forvirrede verden, med hjerteslag, og andre vanskeligheter, hvor djevelen konstant kaster alt han kan av skitt og mørke som han har, etter oss, så blir vi hungrige etter Gud. Vi trenger å bli trøstet og hjulpet. La meg si deg, når vi roper til Ham, så vil det ikke være lenge før vi føler Hans følsomme hender som omfavner oss, tar oss opp, drar oss inn til seg, og

trøster oss ved sitt bryst. I et slikt øyeblikk er det liten vits for djevelen å forsøke og fortelle oss, at vi ikke en gang er frelst. For da er det et øyeblikk hvor vi ignorerer ham fullstendig, og ligger der helt i Guds veldige armer. Vi kan da kjenne hans sterke armer rundt vår sjel. I et slikt øyeblikk trenger vi ikke å vite at Gud er den høyeste, (EL- ELYON), og vi trenger heller ikke vite at han er den sterkeste, (ELOHIM). Da er vi bare interessert i å vite kun en ting, at han er den Gud som tilfredstiller, (EL=SHADDAI). for da er det at vi trenger trøst og styrke. Hvilken underfull Gud har vi vel ikke. Vi trenger ikke guder og gudinner, for kjærlighet, visdom, regn, sol, måne, og medisiner, osv.: for vi har åpenbaring om denne vår sanne ene Gud. Det er alt vi trenger. Paulus skrev til Filipenserne, 4:19, ” Min Gud skal etter sin rikedom fylle all eders trang i herlighet i Kristus Jesus” De gamle patriarker hadde ikke dette skriftstedet å holde seg til, men de visste i sannhet at Gud var èn, og at Han skapte himlene og jorden og alle ting som er på den, med sitt eget ord, og de hadde full tillit til sin Herre.

Det tredje navnet som er brukt i forbindelse med EL, som også kommer fra ELOHIM (Gud) er funnet i 1.Mos.21:33, EL, Gud er her åpenbart å være evigvarende, ved navnet ELOAM. Jeg bruker her terminologien fra Scofield Bibelen, for å forklare meningen om dette Guddommelige navn på Gud. Navnet ELOAM, betyr ikke bare at Gud er fra evighet og til evighet, men det bærer også en tanke med seg, at han er Gud over de evige ting. Har du noen gang hørt denne forklaring, bring hver eneste ting hit, og la ikke et sandkorn bli tilbake? Denne illustrasjonen kommer til min tanke, fordi jeg har hørt ord bli brukt på denne måten (ordet evigvarende) endog i min levetid. Men vi ønsker her å forstå bruken av det i 1.Mos. 21:33, for her betyr det at Gud er uten begynnelse og uten ende, og alt som er blitt skapt, er skapt av Ham. Egentlig kan du ikke skille noen av disse Guddommelige navn fra de andre. De henviser alle til denne ene Gud, men er blitt brukt hver for seg i forhold til de omstendigheter som de var under, de som kalte på Ham.

ELOHIM, Gud plasserer Ham i Hans posisjon i skapelsen, og de andre tre navnene er nevnt under hans uttrykk om sin Guddommelighet. Disse er navn som fremkommer som egenskaper i Ham, og disse stadier i Guddommen tilhører kun Ham, ELOHIM. Med andre ord så er kun Han,

den selveksisterende ene. Han alene er det som er fra evighet til evighet, og Han er den høyeste Gud over alt som kalles guder.

DE SYV GUDS ÅNDER.

Nå skal vi gå videre, inn til de syv egenskaper, og navn som er forbundet med ordet Jehova, for å identifisere Gud med menneskeheten i gjenløsningen. Når du går over til 1.Mos.2:4, til skapelsen, så vil du finne Gud Herren, nevnt for første gang. Opp til denne hendelsen så er den sjenerelle benevnelsen Gud, bare nevnt. Men her i kap. 2:4, finner vi denne ordbruken forbundet med Herren i en mer form for eiendom og herskermakt. Jehova, som på hebraisk er YHWH, og som utales YAHWEH, i vårt engelske språk, er ett ord som betyr Herren. Derfor er oversettelsen Gud Herren, kommet fra det Hebraiske ordet JEHOVA ELOHIM, JEHOVA (HERREN) ELOHIM (GUD), og er meget brukt etter denne første benevnelsen.

Vi har en mengde mennesker som løper rundt i våre dager, med en lære bygget på deres egne ideer om YHWH. De vil si, villfarne hedninger (som betyr alle dem som ikke er engige med dem) dere kjenner ikke navnet på Gud. Hvis dere gjorde det, så ville dere kalle Ham for Jehova (eller YAHWEH) for å klargjøre en slik tanke, så la meg si dette, det var Gud selv som forvirret språkene på alt folket, og før det, så hadde de alle talt det samme språk. Jeg vil være enig med enhver kritiker som sier at Gud ble åpenbart til det Jødiske folket, gjennom disse navn. Og at Gud åpenbarer disse Guddommelige og egenskapenes navn til den Jødiske rase, men dere må huske på, at mens disse talte Hebraisk, så talte mine forfedre engelsk. Gud fortalte ikke til noen, at de måtte lære seg Hebraisk før de kunne komme til Ham, eller lære Ham å kjenne. Han sa ikke til meg, at jeg måtte lære meg Hebraisk, før jeg kunne finne veien hjem. Du kan kalle ham hva enn du vil, men for meg så er han GUD, og kjent i denne nådens tidshusholdning gjennom sitt gjenløsernavn som Jesus Kristus. Dette er det eneste navnet som Jesus bekjentgjorde på jord, og vi har hans eget vitnesbyrd om at han manifesterte Faderens navn for de menn som vandret med Ham, (Joh.17:6.) Jødene tror at Hebraisk er det beste språket, og det engelskstalende folket, i sin stolthet, holder frem det engelske språket som det beste. Det spiller ingen rolle for meg, så lenge som jeg vet at Han taler

til meg og mitt hjerte. Så lenge som jeg kan få min ånd i rett forhold til Ham, som er Ånden, så spiller det ingen rolle for meg, om jeg taler til Ham på Hebraisk, Engelsk, eller noe annet språk. Mitt eneste behov, er at jeg er i stand til å kommunisere med Ham. Halleluja!

Jeg tror at han hører meg! Hvis du er en jøde, eller om du er en som kjenner det Hebraiske språk, ja så gå i vei, og kall Ham YHWH, (YAVEH). Jesu Kristi brud kommer ut av mennesker fra hele verden, og også fra denne nåværende tidsalder, og jeg tror trygt jeg kan si, at det er svært få som i det hele tatt kan noe Hebraisk. Kanskje noen av disse mennesker heller skulle gå tilbake å begynne å lese 1.Mos.1:1, I BEGYNNELSEN SKAPTE JEHOVA ELOHIM JORDEN OG HIMMELEN, Der står det ” I BEGYNNELSEN SKAPTE ELOHIM (GUD) HIMMELEN OG JORDEN. Jeg håper at du får tak i forskjellen. Gud bruker ikke en gang ordet Jehova der, når han griper det fra begynnelsen. Venner, vi prøver her å plassere dette ordet Jehova, som betyr Herre eller mester. Ordet Herre, behøver nødvendig vis ikke å henvise tilbake til Guddommen. Dette ordet kan bli brukt om hvem som helst i blant menneskene, som skulle ha noen under seg. For eksempel, så er det en vanlig mentalitet for en tjener, å titulere den som han tjener som, min Herre. Og dersom du bor i en annens hus, så blir denne ofte kalt for husherren. Vel dette skulle kunne være nok til å se at ordet Jehova, er oversatt til Herre, i det Engelske språk. Så når vi nå går inn i de syv egenskaper (i Guds gjenløsningsplan), så vil du finne at alle disse navn har ordet Jehova, eller Herre foran seg. Dette er det Johannes refererer til i Åpenbaringen flere ganger, som de syv Guds ånder. Det betyr ikke at Gud er syv forskjellige ånder. Det henviser bare til de syv mest fremtredende egenskaper som bor i Gud, når han i sin prosess henvender seg til menneskeheten i gjenløsningen. Det finnes ingen behov for syv foreskjellige ånder, eller Guder, eller noe likt det. Alt det som vi trenger er samlet i denne ENE ÅND. Og denne ene Gud er alle steds nærværende, og i stand til å manifestere ethvert nødvendig tiltak for å forklare seg for menneskeheten. Han er Herre over alle herrer, og han er det store Mastermind over enhver situasjon. Vi ser Ham som Gud (ELOHIM) i 1.Mos.1:1, men nå kommer vi til å få se Ham som Herre over enhver situasjon, ettersom vi nå skal eksaminere disse egenskaper som finnes i Ham.

Selve ordet Herre, er et Guddommelig navn, når Han henvender seg til menneskene, men ikke når vi går tilbake til skapelsen i 1.Mosebok, for der var bare ordet Gud (ELOHIM) brukt.

JEHOVA VIL TILVEIEBRINGE.

Husk at når vi nå tar for oss disse syv egenskapenes navn på Gud, så er et hvert av dem forbundet med uttrykket Jehova, som betyr Herre på vårt språk. Før jeg nevner det første av disse syv, så la meg si dette. Syv er et nummer som taler om fullkommenhet, eller at det er komplett. Paulus sier i et av sine brev, at vi er fullkommene i Ham, derfor er ikke disse syv gjenfortalt ved et uhell. De har sin spesielle mening. I det 4.kap. av åpenbaringen, når Johannes ble tatt opp i det høye, så fikk han se ting som skulle skje heretter. Mens han da beskrev det han så sa han, ” Og der var syv lamper som brente med ild foran tronen, som er de syv Guds ånder”. Senere når han beskriver lammet som kom frem, midt imellom tronen, så sier han at han så dette lammet som hadde syv horn, og syv øyne, som er de syv Guds ånder som er sendt ut over all jorden. Vi vet at et dyr med et slikt utseende ikke har noe med en naturlig skapning å gjøre, så derfor må det kun ha en symbolsk fremstilling og mening. Vi kan se det samme nevnt i Sakarias bok, hvor Josva, ypperstepresten brakte frem steinen med de syv øyne. Dette var en fremstillingen om Guds fullbrakte verk i forløsningen eller gjenløsningen. Og dette er hva du også vil komme til å se, når vi tar for oss disse egenskapene som Gud er nevnt med.

Det første skriftstedet som vi tar for oss finner vi i 1.Mos.22:13-14. Det er hvor Gud kaller på Abraham, at han skal ta sin sønn med seg, og ofre ham som et hel offer på alteret, på det anviste sted som Han senere skulle vise ham. Gud hadde ikke på forhånd fortalt Abraham om hvor han skulle ofre gutten. Men Abraham startet sin reise og tok med seg Isak, sin sønn, akkurat som Gud hadde befalt ham å gjøre. Så på den tredje dagen løftet Abraham sine øyne opp, og fikk se det sted som Gud hadde utvalgt. Det var rett der i det samme området hvor han tidligere hadde møtt Melkisedek. Kan du se hvor Gud utarbeider omstendigheter for å få alt satt på rette plass? Abraham brukte en spesiell klippe, eller forhøyning i fjellet, som et alter, og senere så kjøpte David denne plassen av jebusitten Oran, fordi han trengte et sted å ofre til Herren, slik at presten kunne stanse som Herren

hadde ført over Israels folk. Hvor tror du egentlig at David bygget sitt alter? Jo rett på det samme stedet som Abraham hadde ofret sin sønn Isak.

David følte seg senere presset til å bygge Herren et hus, men Gud sa nei til ham. Han hadde ført for mange kriger til en slik oppgave. Men ut av hans lend skulle det komme en sønn. Som skulle bygge Ham et tempel, og Salomo var den mann som bygget Herrens hus, og han bygget det rett der, på det samme stedet som Abraham, og David før hadde brukt som offeralter for Herren. Det var det stedet som Gud hadde utvalgt til å la sitt navn bli forherliget. I 2.Krøn.6:6, sier Salomo at, Jerusalem er det sted som Gud har utvalgt seg for sitt navn. Vi tar med oss disse ting bare for å vise deg hvordan Gud lar omstendighetene arbeide for seg, til å få menneskene til å gjøre det som han hadde bestemt dem til å gjøre. Men vi går nå videre tilbake til Abraham og Isak, som de nå vandrer på sin vei til offerstedet. I vers 7. finner vi Isak, hvor han spør sin far, Abraham, og sier, Far, og Abraham svarer, her er jeg, min sønn. Isak svarer videre, se her er veden og ilden, men hvor er lammet som vi skal bruke som brennoffer? Abraham sa, min sønn, Gud vil tilveiebringe selv et lam til brennoffer. Han sa dette som en nødvendighet, for han vandret der alene med sitt hjerte nedtynget, med den kunnskap at Gud hadde bedt ham om å ofre sin eneste sønn Isak. Hans hjerte måtte sikkert ha vært nær ved å bryte når han løftet kniven for å skjære halsen over på sin eneste sønn, men han hadde tro på Gud. Han visste så alt for godt hvordan Gud hadde gitt ham denne sønnen, ved Sara sin hustru, for det hadde jo fra det naturlige synspunkt vært umulig. Og da ville vel også Gud kunne reise ham opp igjen, tilbake til livet hvis så skulle være, så han etterfulgte Guds instruksjoner. I vers 11. når Abraham hadde løftet kniven for å ofre sin sønn: En Herrens engel. Er ikke det rart? Det står heller ikke, Faderen sa, ikke gjør det! Og det står heller ikke, Sønnen sa, ikke gjør det! Nei det var en Herrens Engel som sa, gjør ikke gutten noe ondt, for nå vet jeg at du frykter Gud, for du har ikke engang villet spare din eneste sønn, for min skyld Vers 13. ” Og Abraham så opp og se, en vær hadde satt seg fast i en busk, med hornene. Og Abraham gikk bort og tok væren, og ofret ham som et brennoffer, i stedet for sin sønn. Vers. 14. Og Abraham kalte det stedet ved navnet JEHOVA JIREH, (som betyr Herren vil tilveiebringe).

Her har du altså den første egenskap, titellert. Han er en tilveiebringer. Og han brakte inn et offer i stedet for, HALLELUJA! de siste stegene mot denne fjelltoppen, og frem til dette øyeblikket. Han kunne jo ikke vite hva Gud hadde til hensikt å gjøre. Han trodde Ham bare, og stolte helt på Ham, og trodde at Han på en eller annen måte ville tilveiebringe. Abraham kjente Ham allerede som ELOHIM (Gud) Han kjente Ham også som EL-OAM (den evigvarende Gud), og også som EL-OLYON (Den høyeste Gud, og som EL-SHADDAI (den allmechtige Gud). Og her kaller Han seg JEHOVA JIREH, (herren som tilveiebringer). Hva ellers skulle han vel si til sin lille gutt, når han spør ham om offerlammet til brennoffer? Han hadde ventet i 25. år på denne løftesønnen, og nå etter en så liten stund, så tar denne ene som gav ham sønnen, og ber om å få ham tilbake, og det på den mest hjerteknusende måte. Hvordan kunne han fortelle denne lille gutten, at han skulle nettopp ta ham som et offer og ofre ham som brennoffer til Gud? Hvordan skulle gutten kunne forstå en slik ting? Ikke å undres over at Abraham kaller Gud for Jehova Jireh. Mange ganger har Gud ført omstendigheter over oss for å få oss til å gi ham sin plass i våre liv. Han tvinger oss ikke til å gjøre ting som er mot vår vilje, men han vil virke omstendigheter rundt våre liv, som får oss til å vandre Hans veier av egen vilje.

GUD ER EN HELBREDER!

Den neste egenskap som vi skal gå til, finner vi i 2.Mos.15, hvor Gud leder Israels barn ut av det Egyptiske fangenskap. Etter at Gud mirakuløst hadde åpnet det røde hav for dem, og latt dem krysse over, midt gjennom havet, så kom de til en tid hvor de ble bitre på Moses fordi de ikke fikk noe vann å drikke. 3. dager hadde gått etter at de hadde krysset det Røde hav. De knurret da mot Moses, til han ropte til Gud om hjelp. Gud viste ham da et tre, som når han kastet det ned i vannet, så ville det bli søtt igjen. Bitterheten ble da tatt bort av vannet, og nå var det mulig å drikke det. Gud valgte denne hendelsen for å prøve folket, og satte der et bud til etterfølgelse hvorved han sa til dem, ”Dersom du vil lytte til Herrens røst, og gjøre det som er rett i Hans øyne, og låne øret til Hans befalinger, og holde Hans bud, da skal jeg ikke legge noen sykdommer over deg, slik som jeg brakte det over Egypten: FOR JEG ER HERREN DIN LEGE” (eller

Herren som Helbreder, JEHOVA RAPHA, (HERREN SOM HELBREDER). 2.Mos.15:26. Jehova Rapha, er det andre av Guds gjenløsernavn, som vi skal ta en titt på. Og det tredje finner vi i 2.Mos.17:8-15. Opptakten til disse versene var at Israels barn igjen hadde kranglet med Moses på grunn av mangel på vann. Denne gangen ba Gud Moses å slå på klippen, og da skulle det komme vann ut av den. Folket hadde i sin diskusjon kommet til å si, er Gud med oss eller ikke? Det syntes ikke å hjelpe, hva enn Gud gjorde for dem. Så snart som veien begynte å bli litt røff, så beklaget de at Herren hadde latt Moses føre dem ut i ødemarken for å dø. I den siste halvdel av det 17.kap. finner vi at etter de hadde drukket av vannet fra klippen, så ble deres reise avbrutt av et angrep. Der måtte de kjempe mot Amalek, og Moses selv sto oppe på en fjelltopp med Guds stav i hånden. Kampen varte lenge, og så lenge Moses hadde kraft til å holde staven oppe, så hadde Israel overtaket og presset på under kampen, men når han ble trett og hans hender begynte å synke, så tapte de terrenget. Da var det at Aron og Hur satte Moses ned på en stein, og hjalp til med å løfte hans hender, og holdt dem oppe til kampen var vunnet. Under dette var det at Gud åpenbarte seg for dem som ett banner. JEHOVA NISSI (Herren vårt banner.) En annen av Hans karakteristikk ble åpenbart under denne form for omstendigheter. Hva er da det, bro. Jackson? Jo det er hans måte å reise flagget for sitt folk, slik at entusiasmen vokser i folket. La meg få gi deg en liten illustrasjon på hva jeg mener her. Under mange av de store kriger som er blitt utkjempet gjennom tidene, så har vi kunne merke oss at, stor oppmerksomhet ble viet til det å reise et banner eller et flagg over det eller de områder som nasjonene hadde inntatt under krigføringen. Den andre verdenskrig var intet unntak i så måte. Den Amerikanske 5.marines arme kjempet sin vei opp til toppen av fjellet Suribachi, Iwo Jima, for å reise opp det Amerikanske flagget der. Hvorfor gjorde de egentlig det? Jo, fordi det var en moraloppebygger. Det gav disse andre marinesoldatene nede på stranden en ny entusiasme. Der oppe på toppen sto deres banner, og de hadde til hensikt å kjempe for det. Der ser de disse stjerner og striper strekke seg ut over fjelltoppen, og blafrer i vinden, og dette gav dem mot og kraft til å kjempe videre, så de kunne bekjempe sine fiender. Det var det samme som skjedde der hvor Aron og Hur støttet opp Moses hender, så Guds stav kunne holdes løftet. Staven var dette banneret.

Vers 15. forteller oss at Moses bygget der et alter og kalt det JEHOVA NISSI (Herren vårt banner). Han er mitt flagg! AMEN! HALLELUJA! Det er nøyaktig hva det betyr. Herren er mitt flagg. hvor mange av dere har til hensikt å følge dette banner? Si meg, er dere rede til å gå inn i striden sammen med Ham? Du skulle ha vært det, for tiden er meget kort, og Satan kjemper med alle midler som er til hans rådighet. En ting er sikkert, du kommer i alle fall til å befinne deg på den ene, eller den andre siden i denne kampen. Det finnes ikke noe nøytrale områder der. Jeg kan garantere deg en ting, dersom du går bak dette banner, så behøver du i alle fall ikke å bekymre deg mer over, om fienden skal få kontroll, å ta ditt banner ned. ” Den som bor i de hemmelige steder, hos den Allmektige, skal også få bie på Ham under hans skygge. Salme 91:1.” Han er vårt banner, vår tilflukt, vår beskyttelse, vår forløser, og alt det andre som vi måtte ha behov for i denne onde tid.

Priset være Herren, venner, jeg håper at dette lille budskapet vil kunne hjelpe noen av dere, som kanskje aldri har stanset opp og tenkt nettopp på disse ting. Tenk, du behøver ikke å være på den tapende parts side i denne åndelige kampen mellom det onde og det gode. Alt du behøver å forvise deg om, er at du er å finne på Guds side i kampen. Da vil Han også komme til å være ditt banner. (ditt flagg.)

SHALOM – FRED.

Vi går nå inn i Dommerboken, for å finne vårt neste gjenløsernavn. Du vil kunne finne det i kap.6:24. Og dette bringer oss inn i en annen periode i Israels historie, hvor Israels barn hadde gjort det som ondt var i Herrens øyne. Og Han hadde gitt dem over til hedningene, deres fiender, Midianitterne. Når de til slutt begynner å finne ut hvilken tilstand de egentlig er i, så begynner de å rope på Herren om hjelp, og han sender dem en profet. Ettersom da profeten begynner å rope ut mot dem, på grunn av deres likegyldighet, og mangel på å gjenkjenne og tjene deres Gud, slik som de burde ha gjort det, så åpenbarer det seg for Gideon, en Herrens engel, som sier, ” Herren er med deg, du djerve kjempe” Gideon begynner da å utspørre denne engelen om hvordan Herren virkelig kunne være med dem, når det viser seg at fiendene har inntatt de øvre landskaper. Og Herren så på Gideon og sa. ” Gå du, så sterk som du er, og du skal frelse Israel ut av

Midianittenes hånd.” Gideon spør da om et tegn, slik at han kan være sikker på om Herren virkelig er med ham. Og når han mottar dette tegnet, og forstår at han har talt med en Guds engel, så bygger han der et alter for å tilbede Gud. De har vært i en konstant tilstand av ufred, og kriger, forvirrelser, og opprør, så hva de nå trengte, var en tid med fred. Da var det at Herren talte til ham og sa, ” Fred være med deg, frykt ikke, for du skal ikke dø”. Og på grunn av det så kalte han dette offerstedet for JEHOVA SHALOM, (Herren vår fred.) Shalom, er et hebraisk ord, som betyr fred. Det er mye brukt under jødiske hilsninger, når de møtes, eller tar farvel. Mange av dere har sikkert vært i Israel og hørt dem brukt disse ordene. De taler fritt ut om fred, men det er virkelig et ord som de ikke har hatt mye kjennskap til egentlig. De har alltid vært hatet, forfulgt, og presset. Stadig er de kritisert, og de er i virkelig behov av fred. Fred vil kunne gi deg stabilitet, likegyldig om det skulle være i det naturlige, eller om det var i en indre fred som vi hadde med Herren.

Hva var det Jesus sa til sine disipler? ”Fred etterlater jeg eder, min fred vil jeg gi eder, ikke som verden gir, gir jeg eder” Den fred som han gir, er sinnets fred. Det er en fred som verden ikke kan gi. Paulus refererer til denne fred som, en fred som overgår all forstand. Fil.4:7, sier at den vil holde deres hjerter bevart i Kristus Jesus. Når du har denne fred nedlagt i ditt hjerte, så er det ingen grunn til å engstes i denne verden, og det er selvfølgelig heller ingen grunn til frykt. Men bro. Jackson, de baktaler meg jo bestandig, og jeg er under et konstant press av mennesker? Der spiller ingen rolle, dersom du har Guds fred i ditt hjerte, og du ikke gjør noe spesielt for å piske opp i situasjonen selv, så har du intet å frykte, for Gud vil da sende en fredens ånd inn i situasjonen, og sette inn noen andre i stedet for dem som plager. Gud selv er selve Fredens Ånd, JEHOVA SHALOM, så derfor, dersom han er i deg, så overlatt det alt til Ham, og la Ham fylle din sjel med denne indre fred som overgår all forstand. Når du lærer deg hemmelighetene, om hvordan du skal kunne utnytte denne freden, så vil dine daglige gjøremål falle mye lettere. Salmisten David visste hvordan han skulle utnytte denne Herrens fred. Han ble forfulgt av, og hatet av mange av sine brødre, og han gjorde det som var galt også noen ganger, men Bibelen sier at han var en mann etter Guds hjerte. Vi kan se et eksempel på det i 2.Sam.24:12-14. Dette var en gang da David hadde befalt Joab, sin hærefører, å telle Israels krigsmenn. Han ønsket med andre ord å

få vite sikkert, hvor mange stridsdyktige krigere som han hadde bak seg. Dette mislikte Herren, for Han ønsket at hans utvalgte folk skulle stole på Ham, og Hans styrke, enn på styrken og mulighetene i kjødet, gjennom store styrker i antall av mennesker. Derfor sendte Han profeten Gad, til David med et budskap: ” Gå å si til David, så sier Herren. Jeg tilbyr deg tre ting (straffer), velg en av dem så jeg kan føre det over deg. Så Gad kom til David, og fortalte ham. Skal det komme syv år med hungersnød over ditt land? eller vil du fly i tre måneder for dine fiender, mens de trenger deg (forfølger deg)? Eller skal det komme tre dager med pest over ditt land? Velg nå så jeg kan svare Ham som har sendt meg, så jeg kan returnere med svar.” Tro meg, uansett hva David valgte, så visste han at det kom til å bli en hard tid. Men merk deg her hva han gjorde. Det valget som han tok forårsaket den tildragelsen som vi er vitne til på Orans treskeplass, hvor han vil reise et alter for Herren, som skulle stanse den pesten som var brakt frem på grunn av Davids valg. Og her er Davids svar til profeten. Vers. 14, ” Og David sa til Gad, jeg er i stor nød, la oss falle i Herrens hender, for HANS NÅDE ER STOR: men la meg ikke falle i menneskenes hender”. David visste at han kunne stole på Herren, men han hadde ingen tillit til onde mennesker. Den fred som Han hadde i sitt hjerte fikk ham til å ta det beste valget i enhver situasjon, han ville lene seg over på Guds nåde.

HERREN ER MIN HYRDE.

La oss gå til Salme 23, og få tak på det femte av Guds gjenløser navn. her ser vi hvordan David uttrykker sin tillit til Herren når inspirasjonen kom over ham. Når Hans fiender forsøkte å trenge ham, eller prøvde å utrydde ham, for å velte hans troene, så kunne han flykte og gjemme seg i en hule ett eller annet sted. Han ønsket ikke å bekjempe sine landsmenn. Det lå nærmere til hans hjerte å søke Gud, enn å kjempe mot sine egne. Jeg kan se ham for meg, når den Hellige Ånd kommer over ham en dag, mens han gjemte seg der ute i en ensom hule en gang. ”Herren er min hyrde, jeg skal ikke frykte”. (Halleluja, han hadde funnet denne hemmeligheten). ”Han lar meg ligge i grønne enger, Han leder meg til hvilens vann”. Lovet være Herren, han er virkelig på de rette stier i slike situasjoner. Men jeg skal stanse opp her, før jeg kommer for langt ut fra min opprinnelige tanke her. De først linjene, ”HERREN ER MIN HYRDE”, (JEHOVA RAAH) RAAH, er et Hebraisk ord som viser til en Hyrde, eller en som vokter over en hjord.

David kunne tenke på seg selv, som et får, i Guds fårefold. Og gjennom det kunne han si, ” Selv om jeg skulle vandre i dødsskyggens dal, frykter jeg ikke for ondt, for du er med meg, din kjepp og din stav de trøster meg” Han visste at han hadde en stor hyrde som våket over hans sjel, så derfor, samme hva det var for slags vanskeligheter han ble konfrontert med, så visste han at han kunne hvile i Gud. Sa ikke Jesus en gang: ”Mine får kjenner min røst, og en annen vil de ikke følge etter?” Han fortsatte videre og sa, Jeg er den gode hyrde, den gode hyrde gir sitt (eller setter sitt liv til) liv for sine får. Hvorfor taler Jesus slik? Herren (Jehova) er det, som er hyrde for sine får, og denne Jehovas ånd var i Jesus, det var denne ånd som talte gjennom Jesus. Og dette er grunnen til at Jesus kunne tale slik som han gjorde. ” Jeg er den gode hyrde, og den gode hyrde setter sitt liv til for fårene”. Jeg har hørt Bro. Branham tale om hvordan hyrden ville sette sin hyrdestav midt i dør inngangen til fårefolden. Derfor ville enhver Coyote eller sauedrepende hund måtte passere denne hyrdes legeme for å kunne nå frem til fårene. Og dette ville vekke hyrden slik at han kunne få beskyttet flokken. Det er hva Jesus referer til i Joh.10, hvor han sier ” Jeg er den gode hyrde” o.s.v.: Herren er JEHOVA RAAH, (Herren min hyrde.)

HAN ER VÅR RETTFERDIGHET.

Vel vi har her to gjenløsningsnavn til å se på. Det neste finner vi i Jer.23:6, og det er Herren vår rettferdighet. (JEHOVA TSIDKENU). Jeremias tok dette opp i ånden, da han så hva Gud ville komme til å gjøre i de siste dager. Brødre og søstere, vi lever nå i de dager som Jeremias skrev om i dette kapittel. Jødene har vært spredd ut med de fire vinder i århundreder, på grunn av deres avgudstyrkelser, og for at de feilet i å omvende seg til Herren, når han sendte profeter for å advare dem. Derfor, det som Jeremias her skriver om i dette kapittel, gjelder for Jødene i vår tid. La oss lese de 6. første versene i kap.23. og ned til det verset hvor Gud blir kalt ved dette navnet, (JEHOVA TSIDKENU), det betyr, Herren vår rettferdighet. ” Ve de hyrder som ødelegger den hjord jeg før, sier Herren. Derfor sier Herren, Israels Gud, så om de hyrder som røkter mitt folk: I har atsprett mine får fra alle de land jeg har drevet dem bort til, og ikke sett etter dem; se jeg hjemsøker eder for eders onde gjerninger, sier Herren. Og jeg vil samle resten av mine får fra alle de land jeg har drevet dem bort til, og jeg vil føre dem tilbake til deres egne beitemarker, og de skal være fruktbare og bli

mange. Og jeg vil sette hyrder over dem, og de skal røkte dem, og de skal ikke frykte mer og ikke forferdes, og ingen av dem skal savnes, sier Herren. Se dager kommer, sier Herren, da jeg vil la stå frem for David en rettferdig spire, og han skal regjere som konge og gå frem med visdom, og gjøre rett og rettferdighet i landet, i hans dager skal Juda bli frelst, og Israel bo trygt; og dette er det navn som han skal kalles med: Herren, VÅR RETTFERDIGHET. (Dette er Jesus Kristus i tusenårsriket.) Dette er et bilde av Jødene i vår tid, etter at Herren har sendt de to profetene som det står om i Åp.11:3, og deres øyne har blitt åpnet for, hvem Jesus egentlig er. Den nåde og miskunnhet som Gud øser over dem, vil få dem til å gjenkjenne Ham, med sitt eget navn, JEHOVA TSIDKENU, (Herren vår rettferdighet). De vil ikke lengre si, vi har gjort dette, eller vi har gjort hint, eller vi har gjort slik eller slik. De vil måtte se at all deres rettferdighet er som skitne kluter i Guds øyne, og at Hans nådefulle rettferdighet er det eneste håp for denne fortapte menneskehet. Jeg kan nesten høre disse forløste jødene i det de sier, å, Han er min rettferdighet, HALLELUJA! Når da disse jødene sier dette, så vil den lille hedningbruden allerede være i lammets brullupsnatverd, med sitt jordiske, dødelig liv bak seg. Det vil bare kunne bli dem som har løpt på den rette måte, og fullendt løpet. Disse som har forstått, at det ikke er av deres egen godhet, og heller ikke på grunn av deres gode arbeide, men heller ved Hans rettferdighet, har nådd målet. Han ble gjort til synd for oss, for at vi kunne bli rettferdiggjort i Ham. Guds nåde er blitt tilbydd oss, slik at hans ånd kunne komme inn i oss, derfor er det han som er vår rettferdighet.

Derfor synger vi også dette lille koret, ” Han er alt jeg trenger”. Vi forstår at vi har det alt i Ham. Paulus sier i Rom.3, noe om rettferdiggjørelse. Han tar der frem noe som David har sagt i en av Salmene. Han skriver der i vers 10, ” Der finnes ikke èn rettferdig, enn ikke èn, det er ikke èn som er forstandig, det er ikke èn som søker etter Gud.” Han fortsetter der å tale om Guds rettferdiggjørelse som kommer gjennom troen på Jesus Kristus, til alle dem som tror på Ham. Vi lærer altså her, fra Guds ord, at den eneste rettferdiggjørelse vi har, er den som er gitt oss fra Herren, og som ble tilveiebrakt på korset ved Jesu Kristi dyre blod, som han utgjød. Så dette er hva vi da må si, HAN ER MIN RETTFERDIGHET.

HERREN ER NÆR.

Vi har da ett navn til, som vi skal ta for oss her, og det henter vi i Esek.48:35. Det er en profeti som henviser til Israel, og da ikke bare tilbake i Israels land, men som da her lever inn under Jesu styre i tusenårsriket, som Messias. Nasjonen har her blitt restaurert tilbake til den fullkomne Guds plan, og de er der i dette kongeriket som deres forfedre så lengselsfullt så frem til. Når denne dagen til slutt kommer frem, og de ser deres Messias, den Herre Jesus Kristus, som deres fedre korsfestet, så vil de omtale Ham som JEHOVA SHAMMAH, (HERREN ER NÆR.) Hva betyr det? Det betyr at Gud er igjen på Jorden i form av et menneske, for å styre nasjonene. ELOHIM restaurerer den forening som han hadde med den første mann og kvinne, før de syndet. Menneskeheten har eksistert i nesten 6000 år, som da er deres historie opp til vår tid, siden Adam og Eva satte seg selv i en slik tilstand at Gud måtte trekke tilbake sin evige livs nærhet fra dem, og plassere kjeruber, (englevesener) mellom dem og seg selv, for å holde dem borte fra Hans nærhet. Du kan kanskje si, hvorfor gjorde Han da dette? Jo ganske enkelt fordi de hadde valgt deres egen vilje i stedet for den fullkomne Guds plan, som han ville føre dem inn i. Gud hadde sagt til dem, spis ikke av dette treet, som gir kunnskap om godt og ondt, (og å ete av dette treet, er det samme som å ta til seg av dets frukter), for på den dagen du eter av dette treet, skal du visselig dø. La meg så si dette, Gud er evig liv, derfor for å kunne forbli i Guds nærhet, så må man også gjøre Guds vilje. Og der var det at Adam og Eva gikk feil. De valgte heller forlystelsen fra kunnskapens tre i stedet for den underfulle Guds nærhet, og menneskeheten har siden vært nødt til å lide under deres valg. Men det kommer en dag, og vi tror det er meget snart, at Gud igjen vil plassere sitt evige liv og sin nærhet blant menneskene. Når vi sa meget snart, så taler vi da om det tusenårsriket som skal komme, hvor Gud igjen vil være på jorden kledd i kjød, som den Herre Jesus Kristus, hvor han skal regjere over alle folkeslag på hele denne jorden. Men enda da, skal det gå 1000 år, før jorden er restaurert tilbake til den plass som den innehadde med Gud i begynnelsen. Som vi sa i del 1. i vårt budskap. 1.Kor.15:24-28, har ikke sin fullendelse før de tusen år er til ende, etter at Kristus har regjert på jorden under denne perioden. Vi leser det igjen. 24, ” Så skal enden komme, da vi overgir riket til Gud og faderen, etter at Han har tilintetgjort all makt, og all myndighet, og velde” Vi dekket dette ganske utførlig i et tidligere budskap som er titellert, ” Helvete er ikke Evig”. ((Dette er utgitt på Norsk som

Striden nr. 9.)) Men for dere som ikke har lest dette heftet, så la meg si, dette 24. Verset viser frem til den tid da Guds gjeløsningsplan for menneskeheten skal være fullført. Med andre ord, dette er ved enden av tusenårsriket. Da vil Jesus ha regjert som konge over denne jorden, og etter det, så vil han overlevere kongeriket tilbake til ELOHIM, den evige Ånd. Ved hvilket alle ting har hatt sin begynnelse og opphav. Gud er Ånd, og i begynnelsen, fantes han bare i åndelig form, for han er ÅND. Det var bare i hensikt for gjeløsningen, at han skapte seg et legeme som skulle bo i blant menneskene. Han skapte en celle av liv i Jomfru Maria, og lot henne bringe dette livet til verden gjennom den naturlige prosess som en barnefødsel er. Han gav dette barnet en genealogisk plassering i rett linje for å kunne arve Davids trone. Josef tok da dette barnet, og flyktet til Egypt, for å beskytte det fra kong Herodes`s vrede, for kongen søkte å drepe barnet, for å kunne sikre sin egen trone. Senere brakte de ham tilbake til Israel, hvor han vokste opp i en liten landsby, som hette Nasaret. Så kom det en dag, da han nærmet seg begynnelsen av trettiårene i sitt liv, at han kom ned til Jordan for å bli døpt av døperen Johannes. Der var det at Johannes så Guds ånd komme ned over Ham, i en dues skikkelse, og blev over Ham. Han hørte en røst fra himmelen som sa, ” Dette er min sønn den elskede, som jeg har velbehag i”. ((Der var det at Guds Ånds salvelse kledde seg i en kjødelig drakt i hele sin fylde.))

Tiden gikk videre til han en dag kom ridende inn i Jerusalem, og gikk inn i templet, veltet pengevekslernes bord, og druekremmernes sted, og sa til dem, ”Det er skrevet, mitt hus skal kalles et bedehus, men dere har gjort det til en røverhule”. Med duer flaksende over alt, og pengene flytende ut over gulvet, starter han opp med å forkynde. Og de lamme og blinde kom til Ham der i templet og han helbredet dem. Og barna ropte, ”Hosianna, Davids sønn, velsignet vær Han som kommer i Herrens navn.” hvilket navn var det han kom i? Hvem var Herren for dem? Jehova, hvilket navn var det han kom i? Jesus. Kan du se hvor enkelt det er? Forløsningsnavnet på Jehova Elohim, er JESUS. Som vi sa tidligere, Jesus er det eneste navn som han i det hele tatt stadfestet for sine disipler. Enda så sa han til sin far, (den evige ånd) i Joh. 17:6, Jeg har manifestert ditt navn for de menn som du har gitt meg av denne verden. De var dine, og du gav dem til meg, og de har holdt ditt ord.” De ord som de holdt, var den Herre Jesus Kristi ord, enda kunne han si til faderen i sin bønn, ” De har holdt ditt ord.”

SYV GJENNLØSERNAVN

Brødre og søstere, jeg er ikke noen skolert mann, men Gud har i sin nåde latt meg få en slik forstand, gjennom å åpenbare sitt ord for meg. Nå ber jeg Ham at han må gi dere alle sammen, som søker Ham ved Guds åpenbarelse, at dere skal få se det på samme måte, for vi vet at det naturlige sinn ikke kan motta noe fra Gud. Disse ting kan bare bli åpenbart for enhver ved Guds ånd. På all annen måte, er de bare tomme ord. Straks din forstand er åpen for å kunne motta åpenbarelse, så vil du kunne se at et hvert skriftsted bærer med seg en underfull nøkkel til videre forståelse om enheten i Guddommen. Vi har her brakt ut disse 7. gjennløsnings navnene, i den hensikt å forsøke å få deg til å forstå at Gud er èn. Og da også at denne Gud er en ånd, som åpenbarer seg som et svar til alle dem som søker Ham, og han stiller alle deres lengsler, med et svar. Han er ikke begrenset til et lite geografisk område, for han er alle steds nærværende, og det er ingen ting som er for vanskelig for Ham. For ham, er alt mulig, og han har en ubegrenset forståelse, og innsikt, og kunnskap på alle ting. Han er mer enn alt. Merk deg at jeg sa at disse navn er gjennløsernavn. Ikke en eneste av dem åpenbarer Guds Guddommelighet. Dette er allerede blitt åpenbart gjennom EL-SHADDAI, Den allmektige Gud. Disse syv navnene er egenskaper som kommer til syne fra denne usynlige Gud, som er en ånd. Og han viser denne for menneskeheten. Når Abraham trengte et lam, for å redde sin sønn, Isak, da han lå der på alteret, så tilveiebrakte Gud et der. Han ble da åpenbart, i situasjonen, som JEHOVA JIREH, Herren som tilveiebringer. Og slik kan vi fortsette gjennom alle disse navn på Guds egenskaper. Han er vår tilveiebringer, vår helbreder, vårt banner, vår fred, vår hyrde, vår rettferdighet, og det kommer en dag da vi kan si, i full betydning, Han er Herren vår nærhet (den som er hos oss). Han er jo alltid hos oss, i den tilstand at han er alle steds nærværende, men når gjennløsningsplanen er fullført, så vil denne nærheten være av en meget herligere tilstand.

Når den tapte menneskehet trengte en forløser, så ble Gud vår forløser, (den som tilveiebringer). Synden hadde kommet inn i den menneskelige rase gjennom menneskenes ulydighet. Derfor var det nødvendig at det kom en stedforstreder som kunne ta den skammen som synden brakte med seg, og

bære den på seg og betale gjelden isteden for oss. For vi var ikke i stand til å betale den tilbake. Men hvor kunne en slik mann bli funnet? Det fantes ikke et menneske på denne jorden, som ikke hadde dødens merke iboende i seg, så hvor kunne da menneskenes forløser komme fra? Det var ikke en slik diskusjon i Himmelen, slik som treenighetsforkynnerne forfektet det i sine illustrasjoner. Det var ikke en Gud, faderen, som så over på Gud, sønnen, og sa, vil du gå ned å dø for menneskeheten? For vi har ikke noen andre å sende! Nei slik var det i alle fall ikke. Gud selv skapte seg et legeme, som ble sønnen, og dette legemet peker mot en fullkommen menneskelig skapning. Vi har allerede forklart hvordan Gud skapte det kjødet som kunne vandre her på jorden, og dette kjødet ble da kalt for Guds sønn, eller den høyestes sønn. Selve personligheten var sønnen, men det livet som ved salvelsen kom og bodde i dette kjødet, var Guds liv, som hadde skapt alle ting. Med andre ord, Gud kom til jorden og kledde menneskelig kjød for å frelse sine egne. Han sendte ikke noen andre i stedet for seg. Nei, han kom selv. For det naturlige sinn, så lyder nok dette kanskje forvirrende, men åpenbaringen i skriften klargjør dette Guddomsspørsmålet meget grundig. Noen har sagt, den måten som du forklarer Guddommen på, får oss til å se Jesus som sin egen far. Ja da er dette det kjødelige sinn som taler. Jesus kan aldri bli sin egen far. Hvor mange ganger du enn leser om Faderen, sønnen, og den Hellige Ånd i skriften, så kan du aldri få til tre personer ut av Gud.

JESU FAR.

I begynnelsen så fantes det ikke noen Guds sønn, i bildet, og Gud som da var alene, var ikke da engang en far. Hvordan kunne han forresten være det? Alle vet jo at du ikke kan kalle deg for noen far, før etter at du har vært med på å produsere liv. Og når du får et avkom, så har du blitt en far. Når da Gud begynte å skape, så ble han en far. Og når han skapte den celle av liv som brakte Jesus inn til denne verden, ved at han kom gjennom en jomfrufødsel, som aldri hadde hatt omgang med noen mann, hvordan kunne da denne babyen i det hele tatt bli kalt noe annet enn Guds sønn? Du må kunne erkjenne også dette, at den Hellige Ånd ikke er en annen ånd, separert fra den suverene ånd som eksisterte enda før han begynte å skape liv. Gud er en ånd, og han er Hellig, ikke vannhellig, derfor er han den Hellige Ånd. Satan er en vannhellig ånd. Vi må alle være enige i at Gud

fader, er faren til det barn som ble født, ved jomfrufødselen, det barn som ble kalt for Jesus. Men vi har vel også merket oss at skriften åpenbarer at han ble unnfanget ved den Hellige Ånd? Og vanlig sundt vett, vil vel få oss til å forstå at, enhver som befrukter vil måtte bli far til det avkom som blir født. La oss derfor gå inn i Matt.1:18-23, hvor Guds engel forteller Josef om dette mirakuløse forhold. ”Men med Jesu fødsel gikk det således til: da hans mor Maria var trolovet med Josef, viste det seg at før de var kommet sammen, var hun blitt fruktsommelig ved den Hellige Ånd. (fikk du tak i dette). Men Josef, hennes mann, (eller den som skulle bli hennes mann), som var rettfærdig og ikke ville føre skam over henne, ville skille seg fra henne i stillhet.” Med andre ord, så var Josef og Maria forlovet, og like ved å skulle gifte seg, som på denne tid var en like bindende kontrakt som giftemålet er det i våre dager. Men før de begynte å leve sammen, i ekteskaps – forbindelser som mann og hustru, så avdekket Josef at hans unge kvinne allerede var fruktsommelig. Hvis du ville forsøke å tenke deg dette bildet i ditt sinn, hvordan den moralske og sosiale standard var i disse dager, så kan du vel også forså hvordan Josef måtte ha følt det hele. Han var en rettfærdig mann, og ønsket å gjøre alle ting på den rette måte, men hvor han enn elsket Maria, så kunne han ikke holde ut at hun hadde vært utro imot Ham. Derfor begynner han å meditere over hvordan han skal kunne takle denne situasjonen. Han hadde ikke noen lengsel etter å få Maria uthengt for offentligheten, men på den andre side så følte han også at han ikke kunne akseptere dette. Hun var jo allerede en gravid kvinne. Hans hensikt var da å bryte denne forbindelsen i stillhet, uten å lage noe oppstuss om dette. Da er det at en Herrens engel åpenbarer seg for ham i en drøm, og sier, ”Josef, du Davids sønn, frykt ikke for å ta din hustru Maria til deg, for det som er avlet i henne, er av den Hellige Ånd.” Kan du her se at det var den Hellige Ånd som hadde plantet en sed ned i Marias liv? ”Og hun skal føde en sønn, og kalle Ham Jesus, for han skal frelse sitt folk fra deres synder, alt dette skjedde for at det skulle oppfylles det ord som var talt av profetene, som sier, se en jomfru skal bli fruktsommelig og føde en sønn, og de skal kalle ham Imanuel, som betyr, Gud med oss.”

For deg som fremdeles skulle ha problemer med dette, om Gud er èn, eller tre personer, så ønsker vi å dekke så mange sider av dette emnet som mulig, slik at på en eller annen måte en åpenbaring kan komme ut av det, mens du leser denne artikkel. Når du først får se at Gud er èn Ånd, og ikke tre, men

at det heller er tre egenskaper i èn og samme Gud, for Gud er jo en ånd, da vil du også kunne forstå at Han ikke behøver å opphøre å være Fader over sin skapelse, for å kunne oppfylle sin neste tjeneste gjennom sønnen. Og ser du det, da vil du undre deg over hvordan du i det hele tatt kunne ha trodd på en slik forvrengning av Guds ord, så lenge som du har gjort. Gud er èn, men han er i stand til å oppfylle tjenesten som far, sønn, og den Hellige Ånd, uten å være nødt til å dele seg opp i tre personer. Han er Fader i det lys at han er alle steds nærværende, og han er en selveksisterende ånd. Han er i stand til å gi liv, noe han beviste i skapelsen. Han ble en far, da han skapte noe som han gav liv til. Han ble Gud, når det oppstod noen som kunne tilbe Ham. Han inkarnerte seg i kjød, for ca 2000 år siden. Og han betalte menneskenes skyld, da han seiret på korset, som Romerne hadde satt opp, og da var Han i Jesus Kristus. Selve kjødet var ikke faderen, og jeg sier dette bare fordi det er mange som fortolker Esaias 9:6, på en spesiell måte. Og andre siterer andre vers, men vi kommer til det litt senere. Men selve livet i dette kjødet, kom fra faderen, for dette livet har ingen begynnelse. Han er fra evighet, og til evighet. Han er Gud over alt som er evigvarende.

BIBELN PRESENTERER.....

Bibelen fremstiller for oss en vakker historie om denne selveksisterende ånd, hvordan han talte i begynnelsen og sa, la det bli lys, og det ble lys. Og ut fra dette fortsatte han videre å tale skapelses ord, helt til han hadde inkludert alt det som vi er blitt kjent med som rører seg rundt oss. Den forteller oss hvordan han først skapte mennesket og satt ham over all jordisk skapelse, og hvordan dette mennesket uttrykte sin frie vilje ved å være ulydig mot sin egen skaper. Videre ser vi hvordan Gud, bundet av sitt eget ord, ble presset til å skille seg fra mennesket med sin evige livgivende nærhet. (Gud trakk sin nærværende ånd bort fra mennesket). Senere så har vi en skrevet historie om hvordan Gud kommuniserte med mannen og kvinnen, og deres etterkommere gjennom de senere tidsaldre, og om Hans plan om gjenløsning for å kjøpe ætten tilbake til seg. Videre ser vi hvordan Han kom ned og kjøpte menneskeheten tilbake, i tidens fylde. Og han kom da ned og ble menneske, som oss (dog uten synd) og betalte menneskehetens syndeskyld for alle generasjoner. Han er Gud, og det var Hans bestemmelse, og bare hans. Han visste hva som skulle til for å tilfredstille Ham som gjeldssanering. Hvem kunne ha hindret Ham i å si:

Adam, jeg tilgir deg for det som du gjorde, lov meg nu bare at du aldri gjør det mer ! Nei, han kunne ikke gjøre det slik, for det var egenskaper i Ham (Gud) som bare kunne komme frem i en slik gjenløsningsprosess. Og dette har han arbeidet med siden Adam syndet. Gud kjenner til alle ting, men hvordan kunne mennesket ha forstått hvor stor en Gud han tjente, dersom Gud ikke hadde hatt noen mulighet til å uttrykke den storhet som bodde i Ham, ovenfor menneskene? Han er åpenbart for menneskeheten som en beskytter i alle situasjoner som den måtte befinne seg i. Det er dette vi finner i disse 7. egenskaper i Guds gjenløsernavn.

JEG ER DEN JEG ER.

Gud ble altså en av oss, (ved å kle Jesus i Guddommens fylde) slik at han kunne være i en legal posisjon til å betale vår syndeskyld. Lønnen for synden, er døden. Det var mennesket som syndet, derfor måtte det også være et menneske som skulle dø for denne synden. Gud tilveiebrakte da et fullkomment offer, for der fantes ikke en, blant den fallen rase som kunne betale den, for hele den menneskelige rase var forbannet på grunn av synden. De hadde døden i sine blodårer. Derfor inkarnerte Gud seg i et menneske, slik at Han kunne legge sitt liv ned som et offer for en hjelpeløs menneskehet. Han gav sitt liv, men han hadde makt til å ta det tilbake igjen, HALLELUJA! Hvilken Gud har vi vel ikke! Du vil nå kanskje si, vel dette kan kanskje være dekkende for fader, sønn, spørsmålet, men hva da med den Hellige Ånd? Hva gjør så Han? siden vi ikke levde i de dager da Jesus og apostlene gikk omkring, så måtte det en måte å få uttrykt dette på for ettertiden også. Og dette er den Hellige Ånds tjeneste. Den er Kristi Ånd, og den samme nærværende, selveksisterende ånd, ELOHIM, som i begynnelsen var alene, før skapelsen trådte i kraft. Ved denne Ånd er evangeliet blitt åpenbart til enhver generasjon. Enhver generasjon som kommer på scenen, lever deres tilmålte dager og år, så dør de, og forlater skueplassen, men Guds ånd lever videre. Når så menneskene taler om den Hellige Ånd, så menes det ikke at man taler om den tredje person i Guddommen. Der tales da om den eneste sanne Gud som alltid har vært. Han er Abrahams, Isaks, og Jakobs Gud. Ja han er Paulus's, Peters, og Jakobs Gud, og enhvers Gud, i denne verden. Disse gammel testamentlige hellige, slike som Abraham, Isak, og Jakob, så fremover mot den dag da deres Gud skulle oppfylle sitt løfte, og Jesus talte til en samling av jøder en

dag, og sa, ” Deres far Abraham frydet seg til å se min dag. og han så den, og var glad, Joh.8:56-58. Jødene sa da til Ham, du er ikke enda fylt 50 år, og du sier å ha sett Abraham? (de var forferdet over Ham). Jesus sa da til dem, (Merk dere her). Sannelig, sannelig sier jeg dere, før Abraham var til, ER JEG”. Dette sitat ble ikke uttalt fra Jesu menneskelige side, for Jesus som menneske, var ikke før Abraham, men det Gud-livet som bodde i hans kjød, var det som førte ordet. Og her talte han på samme måte som Han gjorde til Moses ved den brennende tronebusken. Moses sa til Gud, se, når jeg kommer til Israels barn, og sier til dem, deres fedres Gud har sendt meg til eder, og de da spør meg, hva er hans navn? Hva skal jeg da si til dem? Og Gud sa til Moses, JEG ER DEN JEG ER: Og han sa, så skal du si til Israels barn, JEG ER, har sendt meg til dere.” 2.Mos.3:13-14.

Siden vi her tar for oss at Gud er èn, og ikke tre personer, så ønsker jeg at du skal kunne se ut fra disse to sitatene som jeg her nevnte, at denne Jesus Kristus som treenighets- forkjemperne kaller for den andre person i Guddommen, her taler nøyaktig de samme ordene til disse jødene, som Gud (som av dem blir kalt for fader) talte dem til Moses. Hvis Gud fader, var en person, ((Husk at Gud selv vil aldri være en person, Han er en Ånd. Den eller de han salver vil være personer med Guds ånds salvelse i seg.)) og da Jesus skulle være en separat annen person, så kunne de i alle fall ikke bli identifisert med det samme navn. Forstår du meg her? Dersom det hadde vært saken, så hadde Israel vøt nødt til å spørre Moses, når han sa, JEG ER, har sendt meg, om hvem av dem som hadde sendt ham. Var det faderen eller sønnen? Nei disse Israelittene kjente sin Gud, og at han var èn. De hadde blitt opplært rett. De kjente deres Messias, at han kom til å være deres Herre. De kunne bare ikke godta ham når Han kom. For han kom på en alt for myk og kjærlig måte for dem, når han kom.

IMANUELL.

La oss nå gå videre til Es.7:14, hvor vi tar for oss Esaias profeti om Jesu fødsel, og hva de ville kalle Ham. ” Derfor skal Herren (som er det samme som Jehova) selv gi dere et tegn: se, en jomfru blir fruktsommelig og føder en sønn, og hun gir ham navnet Imanuell.” Dette navnet betyr ” GUD MED OSS” Men når Herrens engel kom til Maria, så nevnte han ikke navnet Imanuell. Han ba henne i stedet å kalle Ham for Jesus. Mange av de

spansktalende folkegrupper, gir sine små babyer navnet Imanuell. Men i deres sammenheng så betyr det så visst ikke, Gud med oss. Navnet i seg selv i Jesu tilfelle ble isteden anvendt, og Herrens engel henviste til Esaias profetien når han åpenbarte seg for Josef i Matt.1:23, men når Gabriel kom til Maria, sa han, ”Og du skal kalle Ham Jesus. Han skal bli stor, og kalles den høyestes sønn”. Ja, han ble kalt Guds sønn, og vi har forklart hvorfor: Uttrykket sønn, henviser bare til den kjødelige fødsel, eller den menneskelige side av Jesus. Ved åpenbaring så forstå vi at han ikke var noen annen en GUD MED OSS. La oss så gå tilbake til Es.9:6, hvor vi kan finne flere detaljer om hva denne sønnen, Imanuel, skulle være for Israels barn. ” For et barn er oss (til Israels folk) født, (han ble ikke født blant hedningene) en sønn er oss gitt, og herredømmet er på han skuldre, og Han kalles under, rådgiver, veldig Gud, evig Fader, Fredsfyrste”. Her har vi et skriftsted hvor man kan undre seg over hvordan treenighets forkjempere kan lese sin Bibel, og enda tro på treenigheten.

Det er også grunnen til at Jesus brukte slike ord som han gjorde til sine tider, når han lærte i skriften. Nede ved sjøen en dag talte han lignelsen om såmannen, og så sa han, ” Den som har øre å høre med, han høre.” Så var det en annen gang da fariseerne klaget over Jesu disipler, for de hadde spist med uvaskede hender. Jesus svarte dem da med å peke på noen av deres egne hyklerske måter å forsøke å holde loven på. Og han konkluderte med å si, ” Det er ikke det som kommer utenfra og inn i et menneske, som gjør ham uren, men det er de ting som kommer ut innenfra, det er det som gjør Ham uren.” Så sier han igjen, ” Dersom noen har ører, han høre”. Det bare viser oss, at et menneske ikke kan høre åndelige ting, bare med sine naturlige ører som stikker ut på siden av hodet. Dersom det ikke har åndelige ører, så vil sannheten passere rett gjennom hans hørsel, og aldri få tak i poenget.

Priset være Herren, jeg er så glad for å kunne ha ører som er i stand til å høre. Er ikke du det? HALLELUJA! Esaias sier, hans navn kalles under. Men betyr da det at de menneskene som møtte ham på gatene skulle si, hallo under? Tror du at de hilste Ham ved å si, god morgen Rådgiver? Nei, det er ikke slik disse navnene henvises til å brukes. Vi vet fra skriften at han ble kalt Jesus. Men de som kjente ham i kjødet og kom i kontakt med Ham, kom ofte i den følelse som fikk dem til å si seg i mellom, å , hvor han er

underfull. Disse som tok imot Ham, og som trodde på Ham, hadde denne følelsen ovenfor Ham. Videre dersom du kan se at han kom i sin faders navn, så vil du også forstå at hans navn dekker alt det som Esaias sa han ville bli kalt. ” Hans navn skal være under, rådgiver, allmektig Gud, evig fader, og fredsfyrste”. Hvordan kunne tre personer bli kalt allmektig Gud, eller evig fader? Vel, la meg stille spørsmålet, fra en annen vinkel til dere som tror på treenigheten. Hvordan kunne en Guds profet bruke slike titler på den andre person i Guddommen, som dere tror på? Ville du ikke like å vite hvilken av disse tre det var, som skulle ha retten til å bli kalt allmektig Gud, og evighets Fader, eller fredsfyrste? Dersom du har ører å høre med, og øyne å se med, så skulle jo dette kunne være med å åpne din forståelse. Du skulle kunne være i stand til å se at, den mannen som ble kalt Jesus Kristus, i Ham var enhver egenskap og Guddom skjult, som Bibelen henviser til når den taler om ELOHIM, EL-ELYON, EL-SHADDAI, og EL-OLAM.

DERE ER FULLKOMMENGJORT I HAM.

Venner, det skulle få våre hjerter til å hoppe av glede, ved å tenke på at våre sjeler hviler i en Guds hånd, som elsker oss så meget at han selv kom ned i kjød blant menneskene, og vandret i blant oss i den hensikt å sette oss i fullstendig frihet fra Satans bånd. Han bodde sammen med mennesker, vandret sammen med dem, og når tiden var inne, så led og døde han som en mann. Men den herlige del ved dette er, at han også hadde fått kraft til å ta sitt liv til bake igjen, og stå opp fra de døde. Og ved den samme kraften vil han også reise oss opp igjen, dersom vi skulle ha gått veien om graven før opprykkelsen kommer. All makt er meg gitt, i himmelen og på jorden, sa Jesus til sine disipler, like før han selv gikk opp til Himmelen den dagen. Kan du fortelle meg hvordan Han kunne ha all makt i Himmelen og på jorden, hvis han ikke var den Allmektige Guds sønn? Derfor skrev Paulus i Kol.2:9-10, ” For i Ham (Jesus Kristus) bor hele Guddommens fylde legemlig, og dere blir alle fullkommengjort i Ham, som er hodet over all makt og myndighet.” Vi er fullkommengjort i Ham, fordi Han er den Allmektige Guds sønn, og ved å være det, så er han også fredsfyrsten, eller den Gud som er fred.

FREDSFYRSTEN.

La oss så se litt på denne fredsfyrsten et lite øyeblikk. Fyrste forteller alltid om kongelighet, en sønn av fyrster. Jeg legger merke til at dette ordet brukes mer i en generell omtale. Men vi er her mer interessert i den måten det er omtalt her i skriften. Fyrsten, sønn av en konge, er kongens ambassadør. Han er kongens fredsamambassadør. Brødre og søstere, det er et vakkert bilde om hvordan Gud, denne store kongelige ånd, sender sin sønn. (Prinsen) inn til denne verden som en ambassadør for fred. Men dette gjør Ham ikke automatisk til en annen person. Vi har jo allerede gjort det klart for enhver rettenkende person. Men vi må si noen spesielle ting her for å kunne bringe ut den rette symbolikken i denne del av skriften som kan få det til å se ut som at Gud er mer enn en Ånd. Men Guds enhet skulle være staket ut en gang for alle, mot all denne tradisjonelle menneskelagde tankebane som forklarer Ham som tre personer. Denne Guds sønn, kalt fredsfyrsten, var selve faderens talerør til denne verden, men som enhver annen fyrste, så hadde han et navn som han var kalt ved, og dette navnet var JESUS. Når han vokste opp, lekte i gatene i Nasaret, sammen med alle de andre guttene og jentene så kalt de ham ikke for noen fredsfyrste, heller ikke rådgiver, eller under, de kalte ham for JESUS. Vi skal komme tilbake til dette navnet, men før det, så la meg si dette. Bli nå ikke forstyrret over denne fredsfyrste – terminlogien fordi om du skulle ha lest i Mat. 10:34, hvor Jesus sa, ” Tro ikke at jeg er kommet for å sende fred over denne jorden, jeg kommer ikke efor å sende fred, men sverd.” Merk deg nå, at dersom du ser på denne freden med utgangspunkt i verdensituasjonen generelt, så kom han ikke for å sende fred der ved sitt første komme. Men det skal være ett komme, i sannhet, hvor han virkelig skal regjere med fred i 1000. år på jorden. Og det vil komme til å bli et fredsrrike.

GABRIEL TALER TIL MARIA.

La oss nå gå videre over i Luk.1. og lese der hvor engelen taler til Maria om hennes noe uvanlige svangerskap. De versene vi leste fra var Es.9:6, og de hadde hunget over tiden i over 700. år. og mange generasjoner hadde kommet og gått før engelen kom til Maria for å begynne oppfyllelsen av denne Esaiasprofetien. Vi begynner med vers 26, ” Og i den sjette måned (det var i den sjette måned av Elisabets svangerskap, hun som fødte døperen

Johannes) ble engelen Gabriel sendt fra Gud til en by i Galilea kalt Nasaret, til en jomfru som var trolovet med en mann som hette Josef, av Davids ætt. Og hennes navn var Maria.” Vi har sagt en god del om engler allerede, men vær så snill å merk dere det faktum, at Gud sender en engel for å tale til Maria om dette meget viktige budskap. Det er ikke at Gud måtte ha engler til å føre hans tale, men som vi tidligere sa: Gud skapte sin familie med engler som hjelpere, i Hans store plan for generasjonene. Derfor kom Gabriel til henne og sa, vær hilset du benådede, Herren er med deg: Velsignet være du blant kvinner”. Jeg undres om du la merke til at i dette 26. verset sies det, Gud (ELOHIM) sendte Gabriel, og så i vers 28 sier Gabriel, Herren (JEHOVA) er med deg. Selve ordet Herre, identifiserer Gud med den selveksisterende, eller den ene sterke. Som vi da leser videre så er vi oppmerksomme på det faktum at, Gud, skaperen av himmelen og jorden, har til hensikt å identifisere seg med menneskene. Og han har sendt en engel for å gjøre det kjent for Maria; selve instrumentet hvem han skal komme til å gjennomføre sin plan ved. Når da Maria så ham, (vers 29) ” Hun grunnet da på hva dette kunne være for en hilsen.” Hun var uten tvil fryktsom, så vel som hun grunnet på det som hun hørte, ved de ord engelen talte til henne, frykt ikke Maria, for du har funnet nåde for Gud, (ELOHIM). La du merke til hvordan han her setter Gud tilbake i sin rette posisjon, i dette verset? Under denne konversasjonen med Maria så har denne engelen identifisert Gud med mennesket i sin rolle som Mester, (Herre) over oss, og så vender han samtalen over og plasserer Gud rett tilbake i sin identitet som Gud over all skapning. Jeg kan jo bare prøve å forestille meg hvordan Maria følte det når engelen fortsatte å tale med henne. Hvilken person her på jord, har noen gang vært berett til å se en engel, uten å finne seg selv under noen form for frykt, eller i det minste overasket? Du går jo ikke rundt her på jord og forventer at engler skal komme å tale med deg. Over alt hvor vi leser i skriften, der engler kommer og viser seg for menneskene, så blir de alltid tatt ved en overraskelse. Hvordan ville du ta det dersom en engel plutselig skulle komme vandrende inn gjennom dine dører? Du ville sikkert fått det slik som Maria. Du ville ha fått vanskeligheter med deg selv.

Engelen fortsatte videre, (vers.31.) ” Og se, du skal bli fruktsommelig, og føde en sønn, og du skal kalle Ham Jesus.” Dette er den sønn som Esaias profeterte om, men engelen nevnte ikke en gang navnet Imanuell, heller

ikke rådgiver, eller under, eller noe annet, gjorde han vel? ” OG DU SKAL KALLE HANS NAVN JESUS”. Jesus er vår engelske oversettelse av ordet. På Hebraisk betyr det Josva, som egentlig betyr, Han vil frelse sitt folk. Et annet uttrykk er JEHOVA FRELSER. Alt dette er dekkende ved hans navn; (eller sønn av den høyeste Gud), og Gud Herren (merk deg dette sammenbindende navnet) (JEHOVA ELOHIM) skal gi Ham sin fars, Davids trone Og han skal regjere over Jakobs hus evinnelig, og hans kongerike skal være uten ende”. Jeg ønsker nå at enhver av dere som ikke er helt forvissnet om, at det er en eller tre personer i Guddommen, å legge spesielt merke til vers 32. I dette ene verset taler Gabriel om Jesus, som du kaller den andre person i Guddommen, først som Guds sønn, og så etterpå Davids sønn. Mitt spørsmål til deg er da dette. Dersom han var med Gud, som den andre person i Guddommen, når Gud sa, la oss gjøre mennesker i vårt bilde, (1.Mos.1:26.) hvordan kunne han da bli kalt for Davids sønn, og være i direkte linje til den virkelige trone i Israel, med David? Her har vi det underfulle ved tanken som dette budskapet i det hele handler om. Det livet som bodde i Ham da han ble salvet av Guddommens fylde, var ikke sønnen. Sønn forteller kun om den naturlige forbindelsen som viste hen til Josef og Maria som foreldre. Og dette gjorde Ham til en arving, eller en sønn av David. Men det livet som var i Ham ved salvelsen, var ikke som sønn av David. Det var Davids fars liv, som bodde i Ham. Kan du se det? det er slikt et vidunderlig bilde, når du får se det ved åpenbaring av ånden. Med andre ord så var det selve skaperen av David (fra åndens side) som skulle komme å kle seg i kjød, og da bli sett på som en sønn i arvelinje med David etter den genetiske linje. HALLELUJA! Ikke noe å undres over da, hvorfor David sier i Salme 110:1, ” Herren sa til min Herre, sett deg ved min høyre hånd, til jeg får lagt din fiender under dine føtter” Han talte i ånden, han visste ikke alt det som vi i dag vet om Jesus, en slik profeti som kom over ham viste alt om hele denne planen. Den fysiske side av Jesus, kvinnens sed, og Abrahams sed, og Guds sed, kjødets side av Jesus oppfylt alt dette. Og når vi da ser Ham fra den åndelig side som fylte ham, så er den som bor i Ham den høyeste, den Allmektige, den evige Gud, fredens Gud, egenskapenes Gud, som vi tidligere talte om, og han er Abrahams, Isaks, og Jakobs Gud, ja også Davids Gud. Nå kan du vel begynne å se hvorfor skriften sier at det naturlige øye ikke kan motta noe fra Gud. Det er fordi det må bli åndelig forklart. For den naturlige verden, så høres dette ut som noe rør, og tull, men for den åndelige mann som er i stand til å motta

åpenbaring, så er det som musikk i hans ører. Han elsker å synge sangen, ”Ned fra Hans herlighet, som en levende virkelighet, kom min frelser og Herre, og Jesus er hans navn.” Han kom fra det høyeste og var villig til å gå ned til det laveste. Ja endog inn i helvetets dyp, for å løfte oss opp fra dypet og mørke, og synden, og restaurere oss slik at vi kunne få det rette forholdet igjen til vår skaper, for etterpå å ta oss med til herligheten. Priset være Herren.

Ja han skal regjere over Jakobs hus evinnelig, og det skal ikke bli noen ende på Hans kongedømme. Dette verset fører oss rett tilbake til Es.9, igjen. ”Og herredømmet skal hvile over Hans skuldre”. Han vil regjere over hele verden, fra Jerusalem i 1000 år. Og gjennom denne tiden så vil Guds gjenforening, eller restaurasjon for jorden bli fullkommengjort. Det vil bli et klimaks ved enden av tusenårsriket, og så vil synden aldri mer bli husket. Der er det da at 1.Kor.15:24, vil få sin oppfyllelse. Den siste fiende er blitt tilintetgjort, som er døden. Og etter det, så vil Jesus legge ned all autoritet og regjerningsmakt, og gi riket tilbake til faderen (Gud, som er en ånd) som skapte alle ting i begynnelsen. Englene fortalte Maria at Han, Jesus, skulle regjere over Jakobs hus evinnelig, og at det ikke skulle være noen ende på hans kongerike. Men når det er sagt, så må du også forstå at dette gjelder for den tid som Gud har gitt at tid skal regnes. Når selve tusenårsriket er avsluttet, og jorden går tilbake til den evige tilstand, da vil ikke tiden mer bli regnet. Da er det at Jesus vil inneha rollen som vår eldre bror: for da vil han ikke mer fungere som en konge. Han vil bare fungere som konge inntil jorden er blitt restaurert tilbake til sin originalitet, fri fra synden og i-standsatt for en evig tilblivelse.

HVORDAN SKAL DETTE GÅ TIL.

Du vil kunne merke deg i vers 34, at Maria reagerte slik som en hver annen menneskelig person ville ha gjort det, når englene fortalte henne hva hun skulle føde. ”Hvordan skal dette skje, da jeg ikke vet av mann?” Med andre ord sa hun, jeg er ikke en gang gift, hvordan skal da dette kunne skje? Så sier engelen, ” Den Hellige Ånd skal komme over deg, og den høyestes kraft skal overskygge deg.” Brødre og søstere, jeg vet at dere her i Faith Assembly kjenner til dette, men vi sender dette budskapet ut over hele verden, derfor må jeg her utfordre enhver treenighetsperson, til å se hva

engelen sa til Maria når hun sa, hvordan skal dette skje? Hvis det er tre personer i Guddommen, og Gud, faderen er Jesu far, hvem var det da Gabriel fortalte Maria at hun skulle føde ved den Hellige ånds hjelp? Som jeg tidligere har sagt, enhver som befrukter, kommer til å bli far til det liv som fødes. Da skulle du sannelig nå begynne å se at den Hellige Ånd, som du kaller for den tredje person i Guddommen, ikke er noen annen en Gud selv. Han er denne alle steds nærværende ånd, som i begynnelsen var der alene, derfor den hellige som der kom til å bli født, ville da også bli kalt for Guds sønn. Dersom du gjør Jesus til den andre person i Guddommen, da vil du også, i henhold til skriften si at han måtte ha to fedre. Kan du se hvor tåpelig dette egentlig er? Ser du hvor dette fører oss? Han kan jo ikke være den høyestes sønn, og også et produkt av den Hellige Ånd på samme tid, dersom det er flere personer i Guddommen. Men er disse to, en og samme Ånd, da er det greit. Jeg vet nok at Paven fremdeles forkynner slikt tull, men at han fremdeles forfekter å være arvtager etter Apostelen Peter, og hans liv og forkynnelse, det er litt for drøyt. Det er den største løgn djevelen har fått folk til å tro på. Du har aldri kommet til å få høre noe slikt fra Peters munn. Videre vil jeg si, dersom Paven ønsker å være Peters etterfølger, hvorfor går han da ikke bort å gifte seg, slik som Peter gjorde det? Hvorfor forkynner de et annet levesett enn det som Peter levde? Jeg håper du forstår hva jeg her mener. Dersom han er Peters etterfølger, så skulle han også ha trodd slik som Peter trodde ordet. For det var den måten Peter trodde på, som gav Ham nøklene til himlenes rike. Dette bringer meg tilbake til en liten historie som jeg en gang hørte. Det var en gang en Katolsk prest som ville ringeakte en jødisk Rabbi, så han ringte Ham opp pr. telefon og sa, ”kunne du komme over til meg på middag, vi skal ha svinesteik.” Han trodde nå at han hadde virkelig fått et godt poeng mot denne jøden. For jødene eter ikke svinekjøtt. Men denne Rabbi var like så innforstått med fleipen i dette, så han gav ham tilbake, og sa til ham. ”Det er helt i orden, det skal jeg gjøre når du har giftet deg.” De hadde begge kvalifikasjoner å leve opp til, hadde de ikke?

SANNHET ELLER TRADISJONER

I det vi skal bringe dette budskapet til en avslutning, så vil jeg gjerne gå tilbake til Joh.5:39-43, hvor vi begynte vårt budskap. Vi går jo egentlig i en stor sirkel, men ikke fordi vi er kommet på villspor et eller annet sted. Dette

er en av de åpenbaringer som virkelig tar deg med, hele veien gjennom Bibelen, for så å føre deg rett tilbake til utgangspunktet hvor du starter, for å binde det i sammen. Vi skal ikke gå inn i kap. 1:1-5, men gå rett inn i 5:39-43. Vi vender oss til vers 43, for her er stedet som vi egentlig er ute etter, men disse andre versene bygger opp til det som vi her ønsker å vise dere. Disse jødene som Jesus hadde forkynt ordet til, trodde at de kunne alt om Guds vei. De sto der, så fulle av tradisjoner, at de var helt forblindet, og dermed også ute av stand til å kunne se sannheten. De var rede til å drepe Jesus, bare fordi han hadde helbredet et menneske på Sabbaten. Deres tradisjoner var mer viktig for dem, enn å se en vannsmektet sjel bli lagt fra sine plager. Det er på den samme måte det foregår også i dag. Dersom du krysser menneskenes tradisjoner på noen måte, så er de rede til å bekjempe deg med alle våpen. Noen av dem, mens de proklamerer å være kristne, eller Kristus lik, vil kunne bli så sinte og røde i ansiktet, at en fyrstikk lett kunne antenne dersom den kom for nære dem. Når Jesus da talte til en slik VET DET ALT GRUPPE, en hardhjertet forsamling, så sa han til dem. Vers. 39. ” Søk i skriftene, for i dem tror dere at dere har evig liv, og det er disse skrifter som vitner om meg. 40. Og dere vil ikke komme til meg, slik at dere kan få liv”. Det han egentlig sier til dem, er dette. Dere tror at dere har evig liv bare fordi at dere praktiserer en del tradisjoner, som dere tror kommer fra skriften, men hvis dere ville søke skriftene nøye, så ville dere forstå at en hver av dem som inneholder løfter, peker hen imot meg. De ville ikke komme til Ham, fordi de hadde vært for blinde til å kunne se Ham i skriften. Og det er derfor vi har lest så mange skriftsteder i dette budskapet. Vi ønsker å se at Jesus oppfyller Esaias, Davids, Esekiels, og alle de andre profetier, som proklamerer at Jesus, er den Kristus som skulle komme, Imanuell, Gud med oss, rådgiveren, fredsfyrsten, den Allmektige Gud, den evige fader, og alt det andre. Dette er grunnen til at vi kan syng det lille koret, ” Han er alt jeg trenger”. Når du kan se, ved åpenbaring hvem han er, da kan du visselig si, Han er alt jeg trenger, for alt livs opphav stammer fra Ham. Fra de skriftsteder vi har lest, dersom jødene ikke hadde vært forblindet, så skulle de ha kunnet se hvem Jesus var. Men de følte seg så mye større enn Ham at de brydde seg ikke en gang om å legge merke til Ham. Han var jo slik en vanlig skapning, uten spesielle grader med utdannelse som kunne ha gitt Ham et navn. Han kjente deres tanker og sa, ” Jeg mottar ikke noe ære fra noe menneske. Men jeg kjenner dere, og vet at dere ikke har noen kjærlighet til Gud i deres hjerter. Han la det virkelig rett

ut for dem, på grunn av deres hjerters forherdelse. ” Jeg er kommet i min faders navn, og dere tar ikke imot meg, hvis en annen kommer i sitt eget navn, da vil dere ta imot Ham” De likte nok ikke dette. Deres tradisjoner lærte dem, at enhver som talte som dette, kunne umulig være noe å legge merke til, eller ta særlig alvorlig. Men Han fortsatte bare å legge det ut for dem. Hvorfor? Hvorfor kastet Han bort så mye tid på en slik stivnakket gruppe av hyklere? Det er meget enkelt. Et hvert individ vil bli dømt etter hva han eller hun har gjort med sannheten, når de hører den. Der midt i blant dem, sto den Guds sønn som de proklamerte å tro på, og de kjente ikke en gang nok av hans ord til å gjenkjenne Ham når han kom i blant dem for å oppfylle skriften. Hva da med DEG? er du slik som disse jødene? Er du så full av tradisjoner at du ikke er i stand til å gjenkjenne sannheten når den blir fortalt deg, rett i ansiktet? Jeg ber om at det ikke må skje med deg.

Jesus sto rett der og sa, jeg kommer i min faders navn, og dere tar ikke imot meg: hvis noen kommer i sitt eget navn, ham vil dere ta imot.” Ville du ta imot pave Johannes Paul.2.? Ville du bøye deg ned å kysse hans ring, eller hans tå? Dersom du ikke vil motta sannheten når den kommer din veg, så vil du nok gjøre det. Det er kanskje ikke Johannes Paul 2, men det vil kommet til å bli en med den tjenesten som han innehar. Katolisismen er en etterlignelse, og protestantismen er likedan. For ut av hele dette kompleks av systemer, så er det bare noen få som i det hele tatt tar imot sannheten og flyr fra dette åndelige fangenskap. Jesus kom i sin faders navn for å manifestere Gud i blant folket. Det var ikke bare hans hensikt å leve her, og å gå rundt blant folket for en tid. Men det var heller å åpenbare Gud til dem som i ærlighet var på søken etter Ham. Deres forfedre hadde sett Gud, som en ildstøtte, og en skystøtte, eller som et lys, ja også som en brennende tornebusk, men nå er tiden inne for dem til å få se ham i form av et menneske. Der sto Han i kjød, en som ble kalt Guds sønn. Bare de som var åndelige nok til å se ham, ved åpenbarelse, kunne forstå hvem han virkelig var. Men når de forsto at dette var den samme Guds salvelse, som deres fedre hadde vandret sammen med, så ble de også oppmerksom på at Han hadde et navn som han var kalt med, og dette navnet var Jesus. De sa ikke, god morgen Gud, nei de sa, god morgen Jesus. Ja han kom for å åpenbare faderens gjenløsningsnavn for menneskeheten, Jehova Elohim (Gud Herren). Han sto der i blant dem i menneskelig skikkelse, og bare noen få

av denne talløse skare som så ham, kunne i det hele tatt gjenkjenne hvem Han var.

La oss da gå raskt over til Joh.17:6, hvor Jesus ber til faderen, (ikke til en annen person) og se her hva han sier om dette navnet, Jesus. ”Jeg har manifestert ditt navn for dem som du har gitt meg ut av denne verden” Ordet manifestert, betyr at han har gjort dette navnet offentlig kjent. Dette var faderens navn, det eneste navn under himmelen, ved hvilken vi kan bli frelst. Men hva var den generelle reaksjonen? Mange av dem sa, Å, ja, vi kjenner da ham, det er jo Jesus, sønn av Josef og Maria. Vi brukte å leke sammen med Ham da vi vokste opp i Nasaret i vår barndom. De visste hans navn, men ingen av dem hadde noen åpenbaring som kunne få dem til å se ham som Jesus, Herren, eller Jesus Kristus. Det var jo andre menn på den tid som hette Jesus, men de som hadde åpenbaring, refererte til Ham som Jesus Kristus. Det betyr, den som skal frelse Israel. Vel, la oss gå videre til Joh.14:26, så skal vi avslutte denne delen. Her ser vi at Jesus taler til sine disipler om en trøster, som faderen vil sende i Hans, (JESUS) navn. Og denne trøsteren skulle være kjent som den Hellige Ånd, men dette er ikke hans navn. Det er en tittel. Den Hellige Ånd, er ikke noe navn. Vi kan jo heller ikke si at far, er noe navn, og ved den samme forståelse, så er heller ikke sønn noe navn. Alle disse benevnelsene er titler, som alle tilhører den eneste selveksisterende, alle steds nærværende Gud, som er en Ånd. Gud (ånden) var i den tapte menneskehet. Men det kom en dag da Sønnen la ned sitt liv for den fortapte verden. Livet til denne Sønnen, som var fra selve faderen (ånden), som var i Ham, reiste dette legeme opp igjen, tilbake til livet, og tillot Ham å bli sett av mer enn 500. brødre etter sin oppstandelse. Så ble han tatt opp til Himmelen, og noen få dager deretter vendte Hans ånd tilbake og fylte disse lojale og trofaste disipler som hadde fulgt Ham. Når da Jesu Kristi ånd (som er den Hellige Ånd) kom ned til disiplene på pinsefestens dag, så hadde de trøsteren med seg, ja endog inne i dem. Disse disiplene hadde blitt svært avhengig av Jesus gjennom disse 3 ½ år, som han hadde vært sammen med dem, derfor visste Han at de trengte en trøster når han plutselig skulle bli tatt i fra dem. Denne omsorgen som han visste dem, bærer på en åpenbaring om Hans Guddom som EL-SHADDAI, (Den som tar til sitt bryst og tilfredstiller).

LÆRER.

Merk dere nå, som vi leser det neste verset i skriften, hva den Hellige Ånd skal gjøre i en troendes liv. Joh.14:26, ” Men når trøsteren kommer, som er den Hellige Ånd, da skal Han lære eder alle ting, og minne eder om alle ting som jeg har sagt eder”. Han skal lære eder alle ting, gjør Han det? Det er i alle fall det Jesus sa han ville gjøre, når Han er kommet inn i deg. Og uten Ham kan du ikke forstå åndelige ting. (1.Kor.2:14) Hvilket navn var det da han kom i? Jesus sa at ” Han skal komme i mitt navn”. Stemmer ikke det? Hvilket navn var det da Jesus kom i? Han sa at han kom i sin faders navn, (Joh.5:43, Joh.17:6). hvor fører da dette oss til slutt, vil du kanskje si. Jo ganske enkelt, etter sin oppstandelse samlet Jesus sine disipler i sammen (Luk.24:46-49) og han sa til dem, etter at han hadde åpnet opp deres forstand, slik at de kunne forstå skriftene, ”Så står skrevet, at Messias skal lide og oppstå fra de døde på den tredje dag, 47. og at i Hans navn skal omvendelse og syndenes forlatelse forkynnes for alle folkeslag, fra Jerusalem av. 48. Og I er vitner om dette. 49. Og jeg sender over dere det som min Fader har lovt; men I skal bli i byen inntill i blir ikledd kraft fra det høye.”

Dette ble sagt til disiplene like før han gikk opp til himmelen, og det ble sagt på det samme tidspunkt som da Matteus noterte seg det. Matt. 28:18-20. Jesus var bare sammen med dem i 40. dager etter sin oppstandelse, så han forandret ikke sine tanker om hva han skulle si til dem, under denne perioden. Når vi da leser befalingen i Matt.28:18-20, så står det, ” Og Jesus trådte frem, talte til dem og sa, meg er gitt all makt i Himmelen og på jord, 19. gå derfor ut og gjør alle folkeslag til mine disipler, (eng. versjon, lær alle nasjoner) og døm dem i navnet til Faderen, Sønnen, og den Hellige Ånd, (hva er da navnet til faderen, sønnen, og den Hellige Ånd) og lær dem å holde alt det som jeg har befalt eder, og se, jeg er med eder alle dager inntil verdens ende.”

Dersom du da skal gjøre det som Jesus befalte sine disipler å gjøre, da må du dømpe de som tror, i det navnet som faderen, sønnen, og den Hellige Ånd er representert ved, for denne nådens tidshusholdning, og dette navnet er ikke noe annet navn enn den HERRE JESUS KRISTUS På pinsefestens dag da de 120 disiplene mottok den Hellige ånd, mens de ventet der oppe på den øvre sal, så forårsaket de en stor forvirrelse på folket i byen når de kom

ut på gatene og talte i andre tunger, og forherlighet Gud på denne måten. Det forårsaket at mange kritikere kom med denne bemerkning, disse må være drukne av søt vin. Da er det at Peter stod opp og forkynte dem et kort budskap, som virkelig stakk dem i hjertet. Han avsluttet sin preken ved å si, Ap.Gj.2:36, ” Så skal da hele Israels hus vite for visst, at Gud har gjort Ham både til Herre og Messias, denne Jesus som I korsfestet. 37, Men da de hørte det, stakk det dem i hjertet, og de sa til Peter og de andre apostlene; Hva skal vi gjøre brødre? Med andre ord, hva kan vi da nå gjøre for å bli frelst? Peter svarte dem i vers 38, ”Omvend eder og enhver av eder la seg døpe i Jesu Kristi navn, (og merk dere at Peter var ikke forvirret, han hadde selve åpenbaringen av navnet på faderen, Sønnen, og den Hellige Ånd.) til syndenes forlatelse, så skal dere få den Hellige Ånds gave!

Brødre og søstere, rett her ligger hele hemmeligheten. Her har du den første anledningen hvor Peter brukte nøklene til Himmels rike. Vær ikke så dåraktig at du tenker, at Peter gjorde en feil her når han instruerte disse sjelene. Han tok ikke feil. Han åpnet opp selve åpenbaringen over hvordan man skulle kunne komme inn i riket til en fullkommen Gud. og det finnes ingen alternativer til denne veien. Det finnes bare en vei for å komme inn i Guds rike. Og det er gjennom omvendelse og dåp i Den Herre Jesu Kristi navn. Så her kommer din lydighet frem for dagen gjennom å omvende hjerte, og ved det så har du et løfte hvilende over deg. Dette løfte er den Hellige Ånds gave, som også er Jesu Kristi Ånd, og som også er det evige livs Ånd. Og dette evige liv, er den evige Gud ELOHIM, som var før alle ting ble skapt.

Hvilken underfull bok er det vel ikke vi har. Den inneholder ordene til vår store og herlige Gud, som er all ære og pris verd. La oss være glade og takknemmelige i disse dager, for like foran oss kan vi vente forvandlingen. Brødre og søstere, det kan ikke være lenge igjen. Den gamle hedningeklokken holder på å gå tom for tid, og Israels klokke er like ved å starte, for å sette i gang den siste Daniels syttiende uke.

Jeg ber om at dette budskapet har vært til hjelp for noen, slik at det har besvart noen spørsmål, men dersom du enda skulle ha ubesvarte spørsmål i hjertet, så skriv til oss. Så da Herren bevare enhver av dere, i sin fullkomne kjærlighet. AMEN.

Matt 24:28 ”Der hvor åtselet er, der skal ørnene samles.”

Åp 4:7 ”Det første livsvesen er likt en løve, det andre livsvesen er likt en okse, det tredje livsvesen har ansikt som på et menneske, og det fjerde livsvesen er likt en ørn i flukt.”